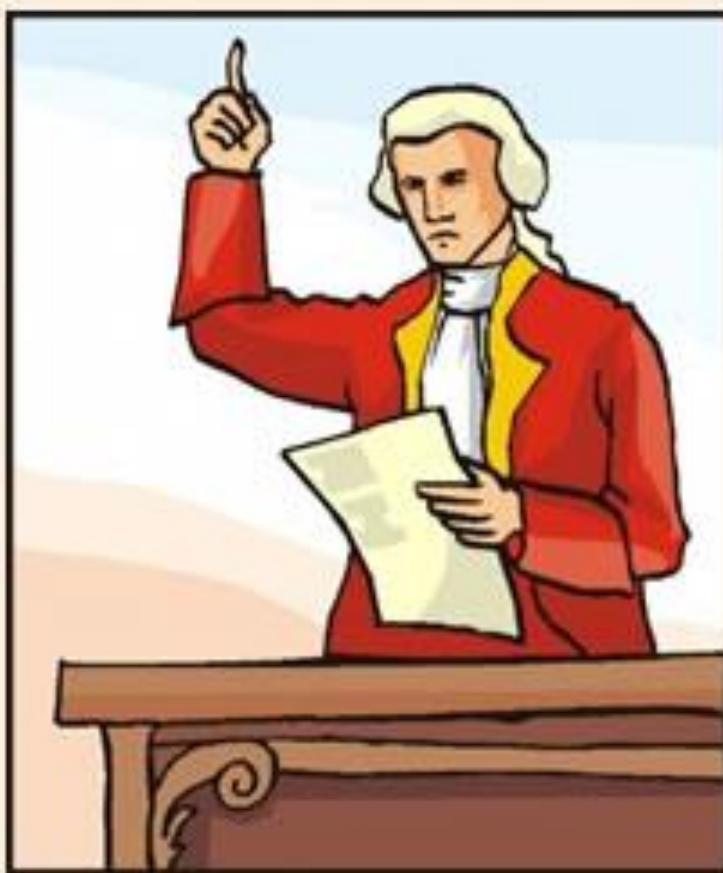

D. Karnegi

O'z o'ziga ishonch hosil qilish va Notiqlik san'ati

Ўз-ўзига ишонч ҳосил қилиш ва омма олдида сўзлаш санъати
Аксариш ҳолларда кўпчилигимиз иккиланамиз, фикр билдиришга ожизлик қиламиз. Бу эса ўзимизга нисбатан ишончсизликни намоён этади. Шунингдек, омма олдида ҳаяжон босиб, ўз нуқтаи назарини ифодалай олмайдиганлар бор. Уларда жўяли фикр, истиқболли таклифлар бўлса-да, одамлар ҳузурида баён этишга ожизлик қилишади. Дейл Карнеги ўз-ўзига ишонч ҳосил қилиш ва омма олдида сўзлашнинг турли йўллари очиб берган.

ЎЗИГА НИСБАТАН ДАДИЛЛИК ВА ИШОНЧНИ ШАКЛЛАНТИРИШ ҲАҚИДА

1912 йилда беш юз мингдан зиёд эркак ҳамда аёл нотиклик санъати курсларининг тингловчилари бўлишган ва унда менинг усулим қўлланган эди. Уларнинг аксарияти нима сабабдан бу соҳани ўрганганлиги ва машғулотлар натижасида нималарга эришганлигини ёзма равишда баён этган эдилар. Албатта, ҳар бири ўз фикрини айтган, аммо аксарияти томонидан синалган асосий талаб ҳайратланарли даражада бир-бирига мос келади. *"Менга ўрнимдан туриши ва гапиришига тўғри келганда, — деб ёзади тингловчиларимдан бири, — ўзимни шунчалик сиқилган, шошиб қолгандай ҳис этаманки, мутлақо равшан фикр юритолмайман, ўзимни қўлга олишни эплай олмай, нима демоқчи бўлганим ҳам эсимдан чиқиб кетади. Мен кўпчилик ҳузурида чиқиб, ўзимга ишонч ҳосил қилган ҳолда хотиржам фикр юритишни жудаям истайман. Ўз фикрларимни мантиқий тарзда ифода этиш, гуруҳ ёки иш юритиш соҳасида ёки клубда очиқ ва ишонарли гапиришни ўрганишни жуда-жуда хоҳлардим".*

Минглаб мулоҳазаларнинг деярли барчаси ана шу тахлитда ёзилган.

Аниқ мисол келтираман. Бир чеча йил муқаддам бир жаноб, уни мистер Д.У.Жент деб атаётган қолай, Филадельфияда менинг нотиклик санъатига оид курсимга тингловчи бўлиб келган эди. Машғулотлар бошланганидан сўнг у мени дарҳол саноатчилар клубида бирга нонушта қилишга таклиф қилди. Жент ёш эмас, аммо қизғин турмуш тарзини бошидан кечирган, ўз корхонасини бошқара олган, диний жамоада пешқадам бўлган бу шахс ижтимоий фаолият билан ҳам шуғулланган эди. Биз столга ўтирганимизда, у мен томон биров жилиб, шундай деди:

— Менга бир неча бор турли йиғилишларда чиқиб сўзлашни тавсия этишди, аммо бунинг уддасидан чиқа олмадим.

Шунчалик ҳаяжонга тушаманки, калламда бирор нарса қолмагандай туюлади, шунинг учун умрим давомида доимо кўпчилик олдига чиқиб гапиришдан бош тортиб келаман. Энди эса, коллегидаги васийлар кенгаши раиси вазифасига ўтганимдан кейин йиғилишларда раислик қилишга тўғри келади, ниманидир гапиришим шарт, албатта. Нима деб ўйлайсиз, мен шу ёшимда кўпчилик олдига чиқиб гапиришни ўргана оламанми?

— Албатта, ўргана оласиз, жаноб Жент! — деб жавоб бердим мен. — Бунга асло шак-шубҳа йўқ. Агар каминанинг кўрсатмалари ва тавсиялари асосида машқ қилиб, уларга риоя этсангиз, аниқ биламан, албатта ўрганасиз.

Унинг менга ишонгиси келди, истиқбол унга ниҳоятда камалакдай ранг-баранг, ниҳоятда ҳаётбахш кўринди.

— Сиз фақат кўнглимни кўтариш учун шундай деяпсиз, шекилли, — ишончи сўниб сўзлади Жент. — Мени руҳлантиришга ҳаракат қиляпсиз, холос.

Ўқув курсини тугатганидан сўнг у билан бир муддат алоқамиз узилиб қолди. Кейин яна учрашиб қолдик ва ўша саноатчилар клубида бирга нонушта

қилдик. Ўтган сафаргидек ўша бурчакдаги таниш столга ўтирдик. Мен унга суҳбатимизни эслатдим ва ҳақиқатан ҳам ниҳоят даражада кўтаринкиликка берилган эдимми, деб сўрадим. У чўнтагидан қизил муқовали ён дафтарчани чиқариб, омма олдида нутқ ирод этадиган вақтлар рўйхатини кўрсатди.

— Кўпчилик олдида сўзлаш лаёқати, бундан мен ҳис этадиган қониқиш, жамиятга қўшадиганим қўшимча фойда, бари-бари ҳаётимдаги энг қувончли ходисалар жумласига киради.

Бундан олдин Вашингтонда қуролсизланиш масаласига бағишланган муҳим конференция бўлиб ўтган эди. Унда Англия бош вазирининг сўзга чиқиши мўлжаллангани маълум бўлгач, филадельфиялик баптистлар (*насроний динидаги мазҳаб тарафдорлари*) унга шошилинона жўнатиб, оммавий митингда сўзга чиқишини илтимос қилган эдилар. Бу митингни шаҳарда ўтказишга қарор қилинганди. Жаноб Жентнинг менга хабар беришича, шаҳардаги барча баптистлар шахсан ундан англиялик бош вазирга сўз беришини сўрашибди.

Бу ўша — бундан уч йил муқаддам мен билан айнан мана шу столда ўтириб, кўпчилик олдида сўзлашни қачондир мен ҳам ўрганармиканман, дея каминадан хомушгина сўраган ўша инсон эди!

Унинг жуда тезлик билан ўзлаштирган нотиклик қобилияти одатдан ташқари ҳолат эдими? Деярли йўқ. Бундай мисоллар юзлаб топилади. Фақат биттасини келтираман. Бир неча йил муқаддам бруклинлик шифокор — уни доктор Кэртис деб атайлик — Флоридада, бейсбол жамоаси — «Гигантлар» машқ ўтказадиган майдон яқинида қиш мавсумини ўтказадиган бўлди. Бўлажак ашаддий бейсбол ишқибози сифатида у ўтказиладиган машқларни томоша қилиш учун борарди. Кэртис тезда гуруҳ билан дўстлашиб қолди, бейсболчилар шарафига уюштирилган зиёфатга уни ҳам таклиф этишди.

Зиёфатда қаҳва ва ёнғоқ тортилгач, айрим фахрий меҳмонлар «бир неча оғиз сўз айтишни илтимос қилдилар. Шунда зиёфатни бошқараётган кишининг тўсатдан айтган гапи унинг бошига бир пақир совуқ сув қуйиб юборгандек бўлди:

— Ҳозир бу ерда доктор Кэртис иштирок этмоқда. Мен ундан бейсболчилар соғлиғини муҳофаза этиш тўғрисида гапириб беришини илтимос қиламан.

Кэртис бунга тайёр эдими? Албатта, тайёр эди. Жуда катта тайёргарликка эга эди — у гигиенани ўрганган, даволовчи шифокор сифатида деярли 25 йил ишлаган эди. Оромкурсида бемалол ўтириб, ёнидаги кишига бу мавзуда тонг отгунча сўзлаб бера оларди. Аммо ўрнидан туриб, кўпчилик орасида шу ҳақда гапириш бутунлай бошқа масала эди. Мазкур таклиф уни шу қадар қарахт қилиб ташладики, юраги дукиллаб уриб кетди, тез-тез тўхтагандай туюлди. Кэртис умрида бирор марта одамлар ҳузурида сўзга чиқмаган, шунинг учун барча фикрлар калласидан бирдан учиб кетгандай бўлди.

Нима қилиш керак? Ўтирганлар чапак чалишди, ҳамма унга тикилди. У бош чайқади, аммо бу ҳаракати қарсақлар ва илтимослар сонини оширди, холос.

"Доктор Кэртис! Гапиринг! Гапиринг!" деган сўзлар тобора баландроқ ва катъий жаранглар эди.

Кэртиснинг руҳи бутунлай тушиб кетган эди. У ўнта сўз ҳам айта олмаслигига кўзи етди. Шунинг учун ўрнидан турди, лом-лим демай, дўстларига орқасини ўгирганча, даҳшатли саросимага тушиб ва камситилган тарзда хонани тарк этди.

Ҳайрон қолишнинг асло ҳожати йўқ: у Бруклиндан қайтиб келган заҳоти дарров менинг нотиклик санъати курсимга ёзилди. Яна бир бор қизариб-бўзаришни, тағин гунг-соқов бўлишни асло истамас эди.

У энди ўқувчига айланди. Бундай кишилардан, одатда, муаллим ниҳоятда завқ-шавқ туяди: у ишга фавқулудда жиддийлик билан киришди. Нотик бўлишни ўрганмоқчи бўлди ва бу қарори ниҳоятда катъий эди. Сўзга чиқишга кунт билан тайёрланди, бутун куч-қувватини амалий ишларга сарфлади ва бирортаям машғулотни қолдирмай тўлиқ иштирок этди.

Натижа ҳам айнан бошқа ўқувчиларда бўлгани каби муваффақиятли бўлди: у жуда тез суръатда ютуқларни қўлга киритди, бундан ўзи ҳам ҳайратга тушар, ўзи орзу қилган ниятларини рўёбга чиқара бошлаганди. Бир неча машғулотдан сўнг ҳадиксираш камайди, ўзига нисбатан ишончи ортди. Икки ой ичида у гуруҳ орасида энг яхши нотик сифатида намоён бўлди. Тез орада сўзга чиқиш учун бошқа жойларга таклиф этадиган бўлишди — у бундай ҳолларнинг барини ниҳоятда яхши кўрар, тобора кўтарилиб бориш ёқар, шу туфайли орттирган янги дўстлари ва айнан шундай ҳурмат-иззатдан бағоят фахрланар эди.

Республикачилар партиясининг Нью-Йоркдаги сайловолди қўмитаси аъзоларидан бири доктор Кэртиснинг омма олдида чиқиш қилганини эшитиб, ўзининг партияси учун тарғибот ўтказиш мақсадида уни таклиф этди. Агар бу сиёсий арбоб бир йил муқаддам мазкур нотикнинг хижолат ичида зиёфатдан уялиб чиқиб кетганини, тингловчилар қаршисида кўрққанидан тили қотиб, айланмай қолганини билганида борми, ҳайратдан лол бўлиб қоларди.

Ўзига нисбатан ишончни, дадиллик ҳамда омма олдида хотиржам, яққол гапириш қобилиятини ўзлаштириш кўпчилик одамлар ўйлаганидек, қийинчиликларнинг ўндан бирича ҳам бўлмайди. Бу алоҳида машҳур одамларда ғойибдан ато этилганидек истеъдод ҳам эмас. Голф ўйинини ўргангандек бир гап, холос. Ҳар бир одам ўзида яшириниб ётган қобилият кўзини очиши мумкин, бунинг учун унда кучли хоҳиш-истак бўлса кифоя.

Сиз ўтирганга фикрлагандек, одамлар қаршисида тик туриб фикрлашдан тўхтаб қолишингизда, ҳатто тирноқча асос ҳам топилармикан? Биласизки, бундай асос йўқ, албатта. Моҳиятан олиб қараганда, бир гуруҳ одамларга муурожаат қилганингизда, сиз яхшироқ фикр юрита оласиз ҳам. Тингловчиларнинг иштироки ундовчи вазифани бажаради, у илҳом беради, мияни равшан, унумли ишлашга мажбур этади. Айнан ана шундай дамларда фикрлар, далиллар, ғоялар, ҳатто эсига келмаган бўлса-да, воиз Ҳенри Уорд Бичер айтганидек, *"қаердандир қанот қоқиб келади"*, уни тутиб олиб, баён

килсангиз кифоя. Сиз билан ҳам худди шундай бўлиши керак. Шу жиҳатдан олиб қараганда, агар кунт билаи машқ килсангиз, шундай бўлади ҳам.

Ҳар эҳтимолга қарши, шунга сидқидилдан амин бўлинг-ки, иш ва амалиёт сизни тингловчилар қаршисида рўй берадиган кўрқувдан халос этиб, сизга ишонч ва ўзгармас мардонаворлик бағишлайди.

Рўй берган воқеа фақат қийинчиликдан иборат, дея асло ваҳимага тушманг. Вақти келиб, ўз авлодининг энг сўзамол вакиллари ҳам фаолиятларининг бошланиш даврида худди шундай ҳисобсиз кўрқув ва тортинчокликни бошидан ўтказиб, қийналганлар.

Урушларда тобланган фахрий, сиёсий арбоб Уильям Жеингс Брайан иқроп бўлишича, унинг биринчи марта сўзга чиқишида тизза пайлари дағ-дағ титраган экан.

Марк Твен илк бор маъруза ўқиш учун кафедрага кўтарилганида, ўзини гўё оғзига латта тикилгандай ҳис этган, томир уриши эса гўё у кубок олиш учун мусобақага қатнашаётгандай урган экан.

Генерал Грант Виксбергни қўлга киритиб, ўша даврда талқин этилган буюк армиялардан бирини ғалаба билан таъминлаган эди. Шунга қарамай, кўпчилик олдида сўзга чиқмоқчи бўлса, ўзининг айтишига қараганда, унда динамик атаксияга ўхшаш алланима пайдо бўларди.

Францияда ўз даврининг энг машҳур сиёсий нотиғи Жан Жорес йиллаб депутатлар палатасида мажлис ўтказган, аммо бирор оғиз сўз сўзламаган, ниҳоят мардликни бўйнига олиб, ўзининг биринчи нутқини ирод этган эди.

"Мен илк бор тингловчилар олдида чиқиш қилишга уринганимда, — деб иқроп бўлган эди Ллойд Жорж, — ишонинг, жуда мудҳиш аҳволда эдим. Бу лоф эмас, ростдан ҳам тилим танглайимга ёпишиб қолган, даставвал бирор сўзни ҳам айтолмаган эдим".

Англиялик машҳур давлат арбоби Жон Брайт АҚШдаги фуқаролар уруши даврида Англияда юнионистлар томонида турган эди ва кулларнинг озод бўлиши тўғрисидаги биринчи нутқини мактаб ҳовлисида йиғилган деҳқонлар гуруҳи олдида ирод этган эди. У йўлда бора туриб, мағлубиятга учрашдан ваҳимага тушган ва шу қадар ҳаяжонланган эдики, агар ҳаяжони сезиларли даражада ошиб кетгудай бўлса, қарсак чалиб, илҳомлантиришни ёлвориб сўрагани.

Таниқли ирланд сиёсий арбоби Чарлз Стюарт Парнелл ўзининг омма олдидаги дастлабки маърузаларида, унинг укаси айтишига кўра, баъзан кучли ҳаяжондан қўлларини мушт қилиб, шунчалик сиқарканки, тирноқлари кафтига қонатгудай бўлиб кирар экан.

Дизраэли, қуйи палатада биринчи марта сўзга чиққандан кўра отликлар отрядини ҳужумга бошлаш менга енгилроқ кечади, дея иқроп бўлган эди. Унинг биринчи нутқи шармандаларча муваффақиятсизликка учрагани. Айнан шундай ҳодиса Шеридан билан ҳам рўй берган.

Шуниси борки, аксарият англиялик нотиклар ишни муваффақиятсизлик билан бошлаган эдилар, ҳозир ҳам парламентда ёш йигитнинг нутқи муваффақият билан ўтса, уни яхшилик аломати эмас, деб ҳисоблашади. Шундай экан, асло умидсизликка тушманг!

Кўпгина нотикларнинг фаолиятини кузата туриб, уларнинг шаклланишига маълум даражада кўмаклашган мазкур сатрлар муаллифи ўқувчилар даставвал айрим шошқалоқлик ва асабий ҳолатларга дуч келганида, ҳамиша хурсанд бўлган.

Омма олдида нутқ сўзлаш доимо масъулиятли иш ҳисобланган, ишга доир йиғилиш бўлса ҳам, унда ўнтагина эркак ва аёл иштирок этганида ҳам, қандайдир кескинлик, қандайдир рухий зарба, қандайдир ҳаяжон билан боғлиқ ҳолда кечган. Нотик бамисоли тизгини тортилган наслдор арғумок каби доимо шай турмоғи керак. Ўлмас Цицерон бундан икки минг йил муқаддам ҳар қандай ҳақиқий, яхши нутқ ҳаяжон билан йўғрилган бўлиши керак, деган эди.

Нотиклар баъзан радио орқали чиқиш қилишганида, худди шу ҳис-туйғуларни бошдан кечирганлар. Бу ҳолат "микрофон касаллиги", деб юритилган. Чарли Чаплин радио орқали сўзламоқчи бўлса, унинг нутқи ҳамиша олдиндан тайёрлаб қуйилар эди. 1912 йилдаёқ у бутун мамлакат бўйлаб «Мюзик холдаги оқшом» деб номланган водевиль (*бир-икки актли кичик комедия*) билан айланиб чиққан эди. Шунга қадар Англияда профессионал театрда хизмат қилганди.

Чаплин барибир деворига юмшоқ жиҳозлар қоқилган бинога кириб, микрофонни кўрганида, ошқозонида бўронли феврал кунларида Атлантикани кесиб ўтганида рўй берган айнан шундай ҳис-туйғулар пайдо бўларди.

Машҳур киноактёр ва режиссёр Жеймс Керквуд ҳам худди шу ҳолатларни бошидан кечирган. У театрда бош ролларда чиқар, аммо ўзи кўрмаган омма хузурида сўзлаганидан сўнг радиостудиядан чиқар экан, терлаб кетган пешонасини артар эди. *"Бродвейда премьер а ўтказиш бунинг олдида ҳеч гап эмас"*, — дерди Керквуд иқрор бўлиб.

Айрим кишиларда сўзлаш тўғри келганида, аввалига ҳамиша саросимага тушишни ҳис этганлар, гапира бошлаганларидан сўнг бир неча сония ўтгач, бу ҳолат ўтиб кетган.

Ҳатто Линкольн ҳам сўзга чиқишдан олдин ниҳоятда ҳаяжонланган. *"Даставвал у унчалик чандаст эмасди, — деб гувоҳлик беради Линкольннинг адвокат шериги Герндон, — унинг муҳитга мослашиши ниҳоятда оғир кечар эди. Бироз вақт тортинчоқлик ва ҳаяжон билан курашиб кўрар, бу эса унинг моҳир эмаслигини кучайтирарди, холос. Мен баъзан жаноб Линкольннинг шундай ҳолатга тушганига гувоҳ бўлар ва унга раҳмим келарди. Қачон сўзлай бошласа, овози кескин, қулоқни тешгудай ёқимсиз чиқарди. Кўриниши, ўзини тута билиши, бўй-баста, тунд, ориқ, ажинлар билан тўлиб-тошган сариққа мойил юзи, галати қомати, ишончсиз қадам ташлаши — бари-бари унга қисқа муддатда гўё қарши тургандай эди"*. Бир неча дақиқадан сўнг унга дадиллик, самимийлик, жўшқинлик, фикрни жамлаш гўё қайтиб келар ва унинг ҳақиқий нутқи бошланарди. Сизда ҳам айнан шундай ҳолатлар рўй бериши мумкин. Сизнинг яхши нотик бўлиш йўлидаги интилишингиз тез ва муваффақиятли рўёбга чиқиши учун тўртта қоидага риоя этишингиз керак.

Биринчиси: Нутқингизни мақсадга эришмоқ учун кучли ва мустаҳкам сабабга эга бўлган ҳолда бошланг.

Бу жуда катта аҳамиятга эга, сиз балки, буни тушуниб етарсиз. Агар муаллим сизнинг қалб ва юрагингизга назар ташлаб, бутун хатти-ҳаракатларингиз теранлигини аниқ билганида эди, ишонч билан яқин орада муваффақият қозонишингизни айта оларди. Борди-ю, интилишларингиз сует бўлса, муваффақиятларингиз ҳам айнан шу тарзда кечади. Агар мақсадга эришмоқ учун хатти-ҳаракатингиз кучли иштиёқ билан кечиб, мисоли мушукни қувлаган бульдог каби бўлса, сизни галактикамизда ҳеч нарса тўхтата олмайди.

Шунинг учун кучли кўтаринкилик билан мустақил билим олиш учун шуғулланмоқ даркор. Унинг фойдасини эслаб қолинг. Ўзига нисбатан ишонч ва омма ҳузурида янада ишончли тарзда сўзлаш қобилияти сиз учун қандай аҳамиятга эга бўлиши тўғрисида ўйлаб кўринг. Бу доллар ва центларга айланиши мумкинлиги ва айланиши кераклиги ҳақида ўйланг. Бу жамоатчилик орасида қандай аҳамият касб этиш, қандай дўстлар орттиришингиз мумкинлигини ҳамда раҳбарларга хос амалларни қўлга киритишингиз, шунингдек, шахсий таъсирингиз ўса бориши учун қандай аҳамиятга эга эканлиги тўғрисида ўйлаб кўринг. Бу сизни ўзингиз орзу қилган бошқа фаолият турларидан фарқли ўлароқ мансаб пиллапоялари томон тезроқ олиб боради.

"Инсон эгаллаши мумкин бўлган қобилиятлар ичида уни қисқа фурсатда мартабага эриштирувчи ва машҳур этувчи омил, бу чиройли сўзлашдан бошқа қобилият эмас", деган эди Чонси М.Депью.

Филипп Армор миллионларга эга бўлганидан сўнг: *"Мен таниқли капиталист бўлгандан кўра таниқли нотик бўлишни афзал кўрардим",* деб айтган эди.

Бу — ютуқ, унга ҳар қандай маълумотли киши интилади. Америкалик машҳур миллиардер Эндрю Карнеги вафотидан сўнг қоғозлари орасидан ҳаёти режасини топиб олишган, уни ўттиз уч ёшида тузган экан. Ўша пайтда у икки йилдан сўнг йиллик даромаддан эллик минг долларга эга бўламан, деб ҳисоблаб чиққан эди. Шу сабабли Эндрю Карнеги ўттиз беш ёшида ишдан узоклашиб, Оксфорд университетига ўқишга киради, тизимли маълумот олади ва *"кўпчилик олдидан сўзга чиқишга алоҳида эътибор беради".*

Бу янги қобилият сизга қанчалик қониқиш, қанчалик қувонч бағишлашини бир ўйлаб кўринг. Мазкур сатрлар муаллифи ер шарининг кўпгина қисмини кезиб чиқди ва кенг ҳамда хилма-хил тажриба тўплади, у тингловчилар оддида сўзга чиқиб, одамларни ўзи ўйлагандек ўйлашга мойил этадиган, одамга қониқиш ҳиссини берувчи қоидаларни тилга олади. Бу ҳис-туйғу сизга куч-қувват, буюклик туйғусини беради, ўз ютуқларидан фахрланиш ҳиссини ҳосил қилади. Боз устига сиз одамларни яхши танийсиз, улардан ўзингизни юқорироқ деб ҳис этасиз. Бунда ўзига хос сеҳр бор, у ўзига тортиб, жалб этади. *"Мен сўзга чиқишдан икки дақиқа олдин, — деб иқроор бўлган эди бир нотик, — гапиришдан кўра ўзимни тезроқ ёқиб юборай дейман. Аммо*

нутқимни тугатишимдан икки дақиқа олдин индамай тургандан кўра ўзимни отиб юборишга тайёр бўламан ".

Айрим кишилар кўшимча куч сарфлашганида, руҳи тушиб кетади ва ишни тугатмасдан ташлаб қўйишади. Шу сабабли доимий равишда бу санъат сизга нималар бериши мумкинлигини ўйлаб юринг; унга интилишингиз ниҳоятда қизгин, оппоқ оқаргунча қиздирилган пўлатдек бўлиши керак. Машғулотларга чанқоқлик билан киришингки, бу сизни зафарларга элтсин. Ҳафтанинг бир окшомини бу китобни ўқиб чиқишга бағишланг. Қисқа қилиб айтганда, оддийга қараб қадам қўйишда ўзингизни ҳаддан зиёд даражада енгил ҳис этинг, ортга чекиниб, ўзингизни қийнанг.

Юлий Цезар Галлиядан Ла-Манш орқали йўлга чиққанида, ўз легионлари билан ҳозир Англия деб аталмиш мамлакатга тушиб қолган эди, шунда ўз аскарлари учун ғалабани таъминлашда қандай иш тутди? Жуда ақлли режа тузди: у ўз аскарларига Дуврнинг бўр осилиб турган қоятошларида тўхташни буюрди; улар денгиз сатҳидан икки юз фут баландликдан пастга қараб, ҳозиргина сузиб келган барча кемаларини олов узун тиллари билан қандай ямлаётганини ўз кўзлари билан кўрдилар. Улар душман мамлакатада турган эдилар, уларни қитъа билан боғловчи охириги алоқа ҳам йўқолди, чекинишнинг сўнгги воситаси ёқиб юборилди, ягона битта йўл қолди: хужум қилиш ва зафар қозониш. Улар айнан шундай қилдилар.

Ўлмас Цезарнинг жасорати ана шундоқ эди. Нима учун сиз худди шундай жасорат билан тингловчилар олдидаги бемаъни ваҳимани йўқотмоқ учун жангга киришмас экан-сиз?

Иккинчиси: Нима демоқчи эканингизни қатъий равиш-да аниқлаб олинг.

Агар одам ўз нутқини барвақт ўйлаб нима демоқчилигини режалаштирмас экан, у тингловчилар олдида ўзини ишончли тута олмайди. У кўзи ожиз одамни етаклаб олган яна бир сўқирни эслатади. Бундай ҳолатда нотик хижолат бўлиши, ўзини айбдор ҳис қилиши, эҳтиётсизлиги туфайли уялиши керак.

"Мен қонун чиқарувчи мажлисга ўз штатимдан 1881 йил ёзида сайланган эдим, — деб ёзган эди "Таржимаи ҳоли"да Тедди Рузвельт. — Маълум бўлишича, бу ташкилотнинг энг ёш аъзоси мен эканман. Ёш кишилар ҳамда тажрибасизларда бўлгани каби менда ҳам сўзлаш ҳаддан зиёд қийин кечди. Кекса, кўпни кўрган ҳамшаҳарим герцог Веллингтоннинг сўзлари, яна нималарнидир айтиб, маслаҳат бергани менга катта фойда берди. Мана унинг маслаҳати: "Агар айтмоқчи бўлган сўзинг бўлса ва сен уни жуда яхши билсанг, ана шунда сўзга чиққин. Айтгин-у, ўтиргин".

Бу "мўйсафид, кўпни кўрган ҳамшаҳар" Рузвельтга хаяжонни бартараф этувчи бошқа усулни ҳам тавсия этиши мумкин эди. У шундай деб қўшиши керак эди: *"Сен тингловчилар олдида ўзингни саросимага тушишдан осон халос этмоқ учун нимадир қилишинг, масалан, қўлингга ниманидир олишинг, доскага ниманидир ёзишинг, харитадан қандайдир нуқтани кўрсатишинг, столни суришинг, деразани очиб, китоб ёки варайни бир жойдан олиб, иккинчи жойга қўйишинг мумкин эди. Маълум мақсадга қаратилган ҳар*

қандай жисмоний ҳатти-ҳаракат сенга ўзингни бемалол тутишингга ёрдам бериши мумкин".

Тўғри, бундай хатти-ҳаракатга ҳамиша енгилгина баҳона тўғри келавермаслиги мумкин, аммо мана сизга маслаҳат. Иложини топсангиз, ундан фойдаланинг, аммо даставвал бир неча марта фойдаланинг, холос; гўдак ҳам охири юришни ўргангач, стулга тармашмайди-ку!

Учинчиси: Ишончни намоён этинг.

Америкалик машҳур руҳшунослардан бири, профессор Уильям Жеймс шундай деб ёзган эди: *"Маълум бўлишича, ҳаракат ҳис-туйғу туфайли рўй беради, аммо аслида ҳаракат ва ҳис-туйғу бир-бирига қўшилиб кетади: сўзсиз ироданинг назорати остида турган ҳаракатни бошқара туриб, биз ҳис-туйғуни бевосита бошқара бошлаймиз, у эса назорат остида бўлмайди.*

Шундай қилиб, дадилликка эга бўлишнинг ажойиб, онгли йўли шуки, агар сизда тубдан дадиллик тугаган бўлса, шундай дадил ўтириш ва ҳаракат қилмоқ керакки, гўё сиз дадиллик билан тўлиб-тошгандай кўрининг. Агар сизни шундай хулқ-атвор дадиллик билан таъминламаса, бошқа бирор нарса мазкур ҳолатда сизга ёрдам бера олмайди.

Ўзингизни довурак ҳис этмоқ учун шундай ҳаракат қилинги, гўё ҳамма сизни дадил деб ҳисобласин. Бу мақсад йўлида бутун иродангизни ишга солинг, шунда қўрқув хуружи, эҳтимол, мардлик шижоати билан алмашинади".

Профессор Жеймс маслаҳатидан фойдаланинг. Тингловчилар ҳузурида ўзингизни дадил сезмоқ учун ўзингизни шундай тутинги, гўё бу мардонаворликни аллақачон эгаллагансиз. Агар тайёргарлик кўрмаган бўлсангиз, ўз-ўзидан аёнки, сизга ҳеч нарса ёрдам бера олмайди. Аммо нима тўғрисида гапиришни жуда яхши билсангиз, қатъий равишда жойингизни эгаллаб, чуқур нафас олинг. Ўттиз сония давомида чуқур нафас олинг, тингловчилар қаршисида пайдо бўлишдан аввал. Кислороднинг кучли равишда қўйилиб келиши сизни руҳлантиради ва сизга дадиллик бағишлайди. Машҳур тенор Жан де Решке айтгандики, агар сизда шундай нафас олиш хусусияти бўлса, унга «минишингиз» биланоқ ҳаяжонланиш ўз-ўзидан барҳам топади.

Ҳамма вақт, ҳамма мамлакатларда одамлар доимо мардлик билан фахрланишган. Шунинг учун юрагингиз қандай урмасин, дадиллик билан олдинда юриб, хотиржам турунг ва ўзингизни шундай тутинги, гўё бу сизга ёқимлидек туюлсин.

Қадди-қоматни текис тутинг, тингловчилар кўзига тик қаранг ва гўё улар сиздан қарздордай, ишонч билан бемалол сўзланг. Ҳақиқатан ҳам, айнан шундай тасаввур қилинг. Гўё улар сиздан қарз муддатини чўзишни сўраш учуи тўпланишган, деб тасаввур этинг. Бу сизда руҳий таъсир уйғотиш каби ижобий ҳолатни таъминлайди.

Асабий хатти-ҳаракатлар билан костюмингиз тугмаларини ўтказиш ва ечиш, қўлдан-қўлга мунчоқларни олиш ёки шошма-шошарлик ҳаракатларининг асло ҳожати йўқ. Агар асабий хатти-ҳаракатлардан ўзингизни тия олмасан-

гиз, қўлингизни белингизга тутиб, бармоқларингизни ҳаракатта келтиринг, уни ҳеч ким кўрмасин ёки оёқ бармоқларини ўйнаб туринг.

Одатда нотикнинг мебель ортида беркиниши маъкул эмас, аммо дастлабки чиқиш пайтларида сиз стол ва стул ортида турсангиз-у, уларни маҳкам сиқиб ушлагандан кўра, яхшиси, қўлингизда тангани маҳкам сиқсангиз, бу сизга озгина дадиллик бахш этади.

Тедди Рузвельт ўзига хос дадиллик ва ўзини тута билишни қандай ишлаб чиққан эди? Унга табиатан дадиллик ва жасурлик мавжуд эдими? Мутлақо йўқ. *"Мен болалигимда шунчалик касалманд ва нимжон эдимки, асти қўяверасиз, — деб тан олади у ўзининг "Таржимаи ҳоли"да, — ўсмирлик чоғида эса даставвал асабий бўлиб, ўзимнинг мардлигимга асло ишонмасдим. Менга фақат танани эмас, шу билан бирга қалб ва руҳни қунт ва машаққат билан машқ қилдиришига тўғри келган эди"*.

Бахтимизга Рузвельт бу ўзгаришга қандай эришганини ҳам ҳикоя қилиб берган. *"Болалигимда Марриэт китобидаги битта лавҳа ниҳоятда кучли таассурот қолдирган. Унда унча катта бўлмаган ҳарбий кема капитани қандай қилиб жасур бўлиши тўғрисида қаҳрамонга тушунча беради. Капитаннинг айтишига кўра, даставвал ҳар қандай киши жангга киришдан олдин қўрқувни бошидан кечиради, аммо ўзини шундай тутиб, ҳаракат қилиши керакки, гўё ҳеч нарсадан қўрқмагандай кўринсин. Бироз вақт ўтиб, мақсадга эришилгандан кейин одам ҳақиқатан ҳам ўзини ботир, мардларча тутгани учун қўрқмас бўлиб қолади (мен бу гапларни Марриэт каби эмас, ўз сўзларим билан ҳикоя қилиб бераман)*.

Камина мазкур назарияга амал қилишига аҳд қилдим. Даставвал, бир қатор нарсалардан—айиқнинг гажиб ташлашидан тортиб, асов отлару каллакесарларгача ниҳоятда қўрқар эдим. Аммо ўзимни шундай тутардимки, гўё мен қўрқишни хаёлимга келтирмасдим. Аста-секин ҳақиқатан ҳам қўрқмайдиган бўлдим. Кўпгина кишилар ўз хоҳишига кўра айнан шундай қилиши мумкин".

Агар сиз истасангиз, буни амалга ошира оласиз. *"Уруш-да, — деган эди маршал Фош, — мудофаанинг энг муҳим усули ҳужум қилишдир"*. Шунинг учун қўрқувингизга қарши ҳужумга ўтинг! Унга қарши боринг, у билан уруш бошланг, ҳар қандай имкониятдан фойдаланиб, уни мардларча енгиб, яксон қилинг!

Тасаввур қилинг, сиз — хабарчи, қандайдир хабарномани топширмоқчисиз. Хабарчига эътибор бериб ўтирмаймиз, бизни шошилинома мазмуни қизиқтиради. Ҳамма нарса хабарнинг моҳиятида. Дикқатингизни ана шунга жамлаб қаратинг. Уни юрагингизда сақланг. Мисоли беш бармоғингиздай билинг. Унга ишонинг. Шундан кейингина ишонч ва қатъият билан гапиринг. Шундай ҳаракат қилингки, бешта имкониятга қарши ўнтаси ишга тушсин ва сиз дарҳол вазиятга хўжайин бўлиб оласиз ҳамда ўзингизни бемалол бошқара оласиз.

Тўртинчиси: *Амалда қўлланг! Амалда қўлланг! Амалда қўлланг!*

Мазкур банд эслатмамизнинг охиргиси, сўзсиз, энг муҳими ҳисобланади, ҳатто сиз шу пайтгача ўқиганларингизни унутиб юборсангиз ҳам, қуйидагилар ёдингизда турсин:

Биринчиси (*ана шунинг ўзи охиргиси*) — сўзга чиқишда ўзига нисбатан ишончни мустаҳкамлашнинг беҳато усули, бу — иложи борича кўпроқ гапиришдир. Аслида, буларнинг бари охир-оқибатда битта асосий ҳолатга олиб келади: амалда қўллаш лозим, амалда қўллаш, амалда қўллаш керак. Бу шундай зарурий шароитки, усиз ҳеч нарса амалга ошмайди.

"Ҳар бир бошловчи, киши, — деб огоҳлантиради Рузвельт, — "оҳу иситмаси (титроги)" хуружига рўбарў келиши мумкин. Бу шундай сўнгги асабий зўриқишики, унинг умумий қўрқоқликка сира алоқаси йўқ. У кўп сонли тингловчилар олдида биринчи марта сўзга чиққан кишида рўй беради ва мазкур ҳолат кийик овига биринчи борган ёки жангга илк маротаба иштирок этаётган кишининг аҳволини эслатади. Инсон жасурликка эмас, балки хотиржамлик ва совуққонликка зарурат сезади. Бунини эса фақат доимий машқ туфайли қўлга киритиши мумкин. Бу ўз асабларини тўлиқ равишда эгаллашни ўрганиши, доимий равишда ўз-ўзини назорат қилиши ёрдамида рўй беради. Бу муайян даражада одадий иш, доимий равишда ирода кучини намоён этиши, доимий иштиёқ демакдир. Агар одамда яхши қобилият нишонлари бўлса, бу ирода кучининг ҳар бир намоён бўлиши туфайли у кучли ва янада кучлироқ бўла боради". Сиз тингловчилар олдидаги кўрқувдан ҳалос бўлишни истайсизми? Келинг, у нимадан пайдо бўлишини кўриб чиқайлик.

"Кўрқув билимсизлик ва ишончсизликдан пайдо бўлади", — деб ёзади профессор Робинсон ўзининг "Ақлнинг шаклланиши" номли китобида. Бошқача сўзлар билан айтадиган бўлсак, кўрқув ўзига нисбатан ишончни камлиги оқибатида рўй беради.

Бу нимадан? У сиз бажаришингиз мумкин бўлган нарсани билмаслик натижасини ўз ичига олади. Бундай билмаслик эса ўз навбатида тажрибанинг етишмаслиги, деб аталади. Қачонки сизнинг елкангизда етарли тажриба юки ортилган экан, кўрқувларингиз ғойиб бўлади, улар мисоли июль куйи нурлари остидаги тунги туманлар каби тарқаб кетади.

Бир нарса жуда зарур: сузишни ўрганиш учун сувга калла ташлаш керак. Бунга ҳамма рози. Сиз бу китобни кўп ўқидингиз. Энди нима сабабдан уни бир четга қўйиб, амалий ишга киришмаслигингиз керак? Ўзингизга худди шундай биладиган битта мавзу олинг ва уч дақиқалик маъруза тайёрланг. Уни ёлғиз ҳолда бир неча марта машқ қилинг. Сўнг, агар иложи бўлса, мўлжалланган одамлар ҳузурида ёки дўстларингиз олдида бутун кучингизни сарфлаган ҳолда сўзга чиқинг.

Қисқа хулосалар

1. Курснинг минглаб тингловчилари мазкур китоб муаллифига мактуб ёзиб, нима учун нотиклик санъатини ўрганмоқчилиги ва қандай натижага эришмоқчи эканлигини баён этган эди. Уларнинг деярли барчасида битта асосий сабаб бор, у қуйидагича: бу инсонларнинг бари кўпчилик олдида

саросимага тушмай, ўйлашни ўрганиш ва ҳар қандай тингловчилар ҳузурида ишонч билан ўзини эркин тутган ҳолда сўзлашни ўрганишни истайди.

2. Бундай қобилиятни эгаллаш кўпчилик учун асло қийин эмас. Бу алоҳида машҳур шахсларга ато этилганидек қобилият ҳам эмас. Покер ўйнаш малакасини ўзлаштиришдай гап: ҳар қандай эркак, исталган аёл, яъни ҳар қандай киши ўзидаги яширин қобилиятларни ривожлантириб, юзага чиқариши мумкин, бунинг учун уларда етарли даражада кучли хоҳиш-истак бўлса кифоя.

3. Кўпгина тажрибали нотиклар алоҳида кишилар билан суҳбатлашганга нисбатан омма олдида, тингловчилар ҳузурида яхшироқ ўйлаб, яхшироқ сўзлайдилар. Кўп сонли тингловчилар уларга илҳом бағишлаш омили бўлиб хизмат қилади. Агар ушбу китобда келтирилган маслаҳатларга тўғри амал қилсангиз, вақти-соати келиб, сиз ҳам айнан шундай қобилиятга эга бўласиз ва бўлажак жамоадан иборат тингловчилар ҳузурида қониқиш билан ўйлай оласиз.

4. Менинг хатоим фақат ўзимга хос, деб асло ўйламанг. Аксарият машҳур нотиклар фаолиятининг бошида уятчанликдан азият чекканлар ва кўпчилик олдида қўрқувдан қарахт ҳолга тушганлар. Бундай ҳолат Брайан, Жан Жорес, Ллойд Жорж, Чарльз Стюарт Парнелл, Жон Брайт, Дизраэли, Шеридан ва бошқа-бошқа жуда кўпчилик билан рўй берган.

5. Сиз қачон сўзга чиқишингиздан қатъи назар, ҳамини бу саросималикни нутқингиз бошида ҳис этасиз, гапира бошлаганингиздан сўнг бир неча сония ўтгач, у тўлиқ равишда гойиб бўлади.

б. Бу китобдан кўпроқ наф олиш ва тезроқ натижага эришмоқ учун қўйидаги тўрт қоидага риоя қилмоқ керак:

а) Мақсадга эришиш учун дадил ва қатъий интилиш билан нутқни бошланг. Ўқитиш учун ўртага қўйилган барча хатти-ҳаракатлар туфайли вужудга келадиган манфаатлар ҳақида ўйланг. Ўзингизда кўтаринкиликни пайдо қилинг. Бу сизга молиявий ва ижтимоий муносабатларни таъминлаш ҳамда раҳбар лавозимларини эгаллашингизга нисбатан бўлган таъсирни оширишга хизмат қилиши мумкинлигини эсдан чиқарманг. Эсингизда бўлсин, сизнинг мақсад сари интилишга сарфлаган кучингиз муваффақиятларни қанчалик тез қўлга киритишингизга боғлиқ бўлади.

б) Сўзга чиқишга тайёрланинг. Сиз нима ҳақида гапирмоқчи бўлганингизни яхши билмасангиз, ўзингизни, албатта, қатъиятсиз ҳис этасиз.

в) Ўзингизга нисбатан ишонч, қатъиятлиликни намоён этинг. "Ўзингизни довлорак ҳис этмоқ учун, — деб тавсия қилади профессор Уильям Жеймс, — худди шундай ҳаракат қилинг. Ҳақиқатан ҳам ўзингизни дадилман деб ҳисобланг, шу мақсад йўлида бутун иродангизни ишга солинг ва қўрқув хуружи ҳам, эҳтимол, мардлик ишжоати билан алмашинади". Тедди Рузвельтнинг иқдор бўлишича, у айнан ана шундай усул билан айиқни гажиб ташлашдан тортиб, асов отлару каллакесарлардан қаттиқ қўрқувни

енгишга муваффақ бўлган, сиз ҳам тингловчилар қаришида рўй берадиган қўрқувингизни ана шу руҳий усул билан бартараф этишингиз мумкин.

г) Амалда қўлланг. Бу мақсадга эришишининг энг муҳим йўли. Қўрқув ишончсизлик оқибати ҳисобланади, ишончсизлик эса сиз нимага қобилиятли бўлсангиз, ана шуни билмасликдан келиб чиқади, бу билмаслик эса тажрибанинг етишмаслигидан иборат. Шу сабабли ўзингизда муваффақиятли тажриба захирасини тайёрланг, ана шунда ваҳималарингиз зойиб бўлади.

Иккинчи бўлим

ЎЗИГА НИСБАТАН ИШОНЧ ТАЙЁРГАРЛИК ТУФАЙЛИ ЮЗАГА КЕЛАДИ

1912 йилдан бошлаб ушбу китоб муаллифи учун бир йилда тахминан олти мингта нутқни эшитиш ва танқид қилиш касбий бурч ва шу билан бирга сеvimли машғулот бўлиб қолган эди. Ушбу маърузаларни коллеж талабалари эмас, балки ёши катта кишилар—ишбилармонлар ва мутахассислар сўзлаган эдилар. Йиғилган тажрибалар натижасида муаллиф куйидагиларга узил-кесил ишонч ҳосил қилди: сўзга қатъий суратда олдиндан тайёргарлик кўрмоқ керак; нотик нима ҳақда гапиришини аниқ ва равшан тасаввур этсин. Бу унга кучли таассурот қолдиргандай, у ҳақда индамай туролмаслик ҳолатидай бўлмоғи лозим. Сизнинг иродаигиз ақл билан, қалбингиз муҳим ғоялар билан тўлиб-тошган, ақл ва қалбингизга таъсир этишга жўшқин тарзда интилган нотикқа нега интилмас экан? Нотиклик санъатининг ярим сири ана шунда.

Нотик қачон ана шундай ақлий ва ҳиссий ҳолатда бўлса, муҳим бир жиҳатни пайқаб қолади, у ҳам бўлса, сўзлари ўз-ўзидан қуйилиб келади. Унинг учун у омонат эмас ва унга ҳеч қандай машаққат туғдирмайди. Яхши тайёрланган нутқ ўнта сўзланган нутқнинг тўққизтаси ўрнини олади.

Биринчи бобда айтилганидек, аксарият кишилар учун ўзидаги ишончни, дадиллик ва ўзини тута билишни эгаллаш мақсадида бундай машқ, аввало, жуда зарур. Кўпчилик ўзининг нутқини тайёрлашга киришар экан, қалтис хатога йўл қўяди. Жангга нам тортган порох ва бўш патронлар билан ёки қуролсиз киргандек, ваҳима ва асабийликни шунчаки енгиб ўтишни мўлжаллаш мумкинми? Бундай вазиятларда улар ўзларини тўла-тўқис равишда тингловчилар олдида эркин ҳис эта олмасликларига ажабланмаса ҳам бўлади. *"Менинг ўйлашимча, — деган эди Линкольн Оқ уйга келганидан сўнг, — агар айтадиган сўзим бўлмай, хижолат тортмаганимда ҳеч қачон бунчалик қаримаган бўлар эдим".*

Агар сиз ўзингизда ишонч ҳосил қилишни хоҳласангиз, бунинг учун зарур бўлган қоидаларни нима сабабдан амалга оширмас экансиз? *"Баркамол меҳр-муҳаббат, — деган эди руҳоний Иоанн, — қўрқувни қувади "*. Камолга етган

тайёргарлик ҳам худди шу вазифани бажаради. Вебстер айтган эдики, у ёмон тайёргарлик кўриб, чала кийиниб тингловчилар ҳузурига ҳеч қачон чиқмаган. Биз нима учун сўзга чиқишда қунт билан тайёргарлик кўрмаймиз? Нега? Айрим кишилар тайёргарлик кўришнинг ўзи нима, уни қандай қилиб онгли равишда ўтказиш кераклиги тўғрисида аниқ тасаввурга эга эмас; баъзилар вақт етмаслигини баҳона қиладилар. Шунинг учун мазкур бўлимда бу масалаларни батафсил кўриб чиқишга уриниб кўрамиз.

Пухта тайёргарлик

Тайёргарликнинг ўзи нима? Китоб ўқишми? Бу тайёргарликнинг бир кўриниши, аммо яхшиси эмас. Ўқиш ёрдам бериши мумкин, аммо одам китобдан жуда кўп «бир қолип»даги фикрларни суғуриб, ўзиники қилиб олса, унинг нутқида нимадир етмайдиганга ўхшаб қолаверади. Тингловчилар айнан нима етишмаётганини тушунмасликлари мумкин, аммо улар нотикқа нисбатан совуқ муносабатда бўладилар.

Мисол келтираман. Бироз вақт олдин ушбу китоб муаллифи Нью-Йоркдаги шаҳар банкларининг олий даражадаги мансабдорлари гуруҳи билан нотиклик санъати бўйича машғулот ўтказди. Ўз-ўзидан маълумки, бу гуруҳ аъзолари иш билан доимий банд одамлар бўлиб, улар тайёргарлик аталмиш машғулотга пухта ҳозирлик кўришни ва уни ўтказишни жуда қийин, деб ҳисоблайдилар. Бутун ҳаётлари давомида ўзларича ўйлаб, ўзларига хос шахсий эътиқодга эга бўлганлар, барча воқеа-ҳодисаларга ўз нуқтаи назаридан ёндашиб, шахсий тажриба тўплашган. Шу тариқа улар қирқ йил мобайнида масаланинг моҳиятига кўра сўзга чиқиш учун маълумот йиғишган. Шу билан бирга айримлари учун буни англаш ниҳоятда қийин эди. Улар дарахтлар ортидаги ўрмонни кўра олмасдилар, розимисиз-йўқми, ўзингиздан сўраб кўринг. Агар рози бўлсангиз, унинг мулоҳазаларини ўйлаб кўринг ва ўзингизнинг кузатишларингиз асосида мисоллар билан изоҳланг. Борди-ю, рози бўлмасангиз, негалигини тушунтириб беринг. Майли, бу мақола сизнинг шахсий нутқингизни турткиловчи битта йўловчи нуқта бўлиб қолсин.

Жаноб Жексон бу таклифни қабул қилди. Мақолани яна ўқиб чиқди ва муаллифнинг фикрига мутлақо қўшилмаслик керак, деган хулосага келди. У янги маърузасини метро вағонида тайёрламади, нутқ унинг тафаккурида пишиб етилди. Бу миясида пишиб етилган мева эди. У ривож топиб, ўсди ва мисоли шахсий фарзанди мисоли шаклланди. Ўзининг қизларига ўхшаб, янги фарзанди кеча-ю кундуз у жуда кам мушоҳада юритган пайтда ўса борди. Жаноб Жексон газетада қандайдир мақолани ўқиб чиқар экан, унда гоҳ янги фикр пайдо бўлар, гоҳ дўстлари билан суҳбат қилаётганида, тўсатдан кутилмаган ўнғай мисол қалқиб чиқар эди. Буларнинг бари кенгайиб, чуқурлашиб, зичлашиб борарди.

Жаноб Жексон навбатдаги машғулотда сўзга чиққани-да, ўзига хос бўлган нарсаларни — шахсий конидан қазиб олинган рудаларни, шахсий танга зарб берадиган корхонасида зарб этилган тангаларни гўё намоиш этди. У жуда яхши гапирди, чунки мақола муаллифининг фикрларига қарши эди. Қарашлардаги айрим тафовутлардан яхшироқ қўзғатувчи бўлмайди.

Бир ҳафта мобайнида айнан бир мавзуда сўзлаган бу инсоннинг икки нутқи ўртасида ибрат олса арзигулик нақадар кескин қарама-қаршилик мавжуд эди! Қаранг, пухта тайёргарлик қанчалик улкан тафовутга олиб келиши мумкин экан!

Қандай тайёргарлик кўриш ёки кўрмаслик лозимлиги тўғрисида яна битта мисол келтираман. Биз жаноб Флин деб атайдиган жентельмен Вашингтонда нотиклик санъатини ўрганди. Бир куни у ўз нутқини пойтахт мақтовига бағишлади. Бир газетада чиққан реклама рисоласини шоша-пиша варақлаб, ундаги далилларни ўзлаштириб олди. Ва бу далиллар, шубҳасиз, шунга мувофиқ куруқ, бир-бири билан боғланмаган бўлиб, маълумотнинг пишитилмагани очиқ-ойдин кўриниб турарди. Нотик ўз мавзусини етарли даражада ўйлаб кўрмаган, унда кўтаринкилик асло сезилмасди. Жаноб Флин айтганларини чуқур ҳис этмай, бу туйғуларни қадрламади. Нутқи бошдан-оёқ юзаки, маза-матрасиз ва ҳеч кимга керак бўлмайдиган даражада эди.

Нишонга теккан нутқ

Икки ҳафтадан сўнг жаноб Флинни тириклай ўлдирадиган воқеа рўй берди: унинг машинасини жамоат гаражидан ўғирлаб кетишди. У полицияга югурди, суюнчисига пул ваъда қилди, аммо бари бекор кетди. Полиция иқрор бўлиб айтдики, уларнинг жиноятчилик билан курашишга иложи етмайди аслида, бунинг устига бир ҳафта олдин қўлига бўр ушлаган полициячи кўчани кесиб ўтиб, жаноб Флинни жаримага тортган эди, чунки унинг машинаси тўхташ жойида ўн беш дақиқадан зиёд турган экан. «Қўлига бўр ушлаган» бу полициячилар иш билан шунчалик банд-ки, жиноятчиларни тута олмайдилар, шунинг учун улар жаноб Флиннинг ғазабига дучор бўлдилар.

Флин ниҳоят дарғазаб эди. Энди унда мавзу тап-тайёр; эндиги мавзу рисоладан ўзлаштирилмай, балки шахсий ҳаётидан олинган эди. Бу йирик одамга тааллуқли, унинг ҳис-туйғу ва ишончига зарар етказган масала эди. Вашингтонни мақтаган нутқида у бир иборани иккинчисига зўрға улаб гапирган бўлса, бу сафар ўрнидан шартта туриб, оғзини очди-ю, бирдан гўё айблов нутқи каби полициячиларнинг шаънига нисбатан Везувий вулқонидан отилиб чиққан лава мисоли сўзларни ёғдириб, жўшиб кетди. Бундай нутқ хамиша нишонга тегади, доимо муваффақият қозонади. Унинг асосида ҳаётий тажриба ётади ва у ўйланган бўлади.

Ҳақиқий тайёргарлик нимадан иборат?

Нутқ сўзлашга тайёрланиш вараққа ёзилган ёки ёдланган силлик ибораларни ўз ичига оладими? Йўқ. Балки у бир неча тасодифий, аслида сизни асло ҳаяжонлантирмайдиган фикрлардан иборатдир? Мутлақо йўқ. Бу тайёргарлик сизнинг ўй-фикрларингиз, ишончингиз, хоҳиш-истакларингизни танлаб олишни англатади. Ахир сизда худди шундай фикрлар, шундай хоҳиш-истаклар бўлади-ку! Улар сизда ҳар куни тетиклашган вақтингизда рўй беради, хатто тушларингизга киради. Сизнинг бутун борлигингиз ҳис-туйғу ҳамда ҳаяжонлардан иборатдир. Улар сизнинг онг

остингизда худди денгиз қирғоғидаги майда тошчалар каби ниҳоятда сероб. Тайёргарлик кўриш, бу — ўйлаш, фикрларни каллада обдон пиширмақ, эслаб қолиш, ундан диққатингизни тортганларини танлаш, уларни силлиқлаш, тартиб билан муайян тарзда жойлаштириб чиқиш, ўзига хос нақш яратишдир. Балки айнан шундай дастур сизга ҳаддан зиёд қийин туюлар? Йўқ, бу қийин эмас, асло. Фикрларни бир жойга озроқ жамлаш ва мақсадга мувофиқ тафаккур қилиш керак, холос.

Диний тафаккур тарихига кирган ўз нутқларини Дуайт Л.Муди қандай тайёрлаган эди?

"Бунда ҳеч қандай сир йўқ, — деган эди у ўзига берилган саволга жавоб бера туриб. — Менда қачон савол тугилгудек бўлса, унинг номини катта хатжилдга ёзиб қўяман. Каминада бундай хатжилдлар сон-саноқсиз. Борди-ю, ўқиш жараёнида менга керакли, нутқим учун жуда зарур гап-сўз бўлса, уни ёзиб тегишли конвертга соламан ва у ўша ерда туради. Мен ҳаммиша ён дафтарча олиб юраман. Борди-ю, бирор киши ваъз ўқиганида, ниманидир эшитиб қолсам, бу масалани кучли нур остига олгандек, дарҳол ёзиб оламан-у, уни ҳам конвертга ташлаб қўяман. Буларнинг бари бир йил ёки ундан кўп вақт ётиши мумкин. Менга янги ваъз тайёрлаш зарурати тугилса, нимани йиққан бўлсам, барини чиқариб оламан. Булар натижалар ҳамда шахсий кузатишларим билан бирлашиб, менга етарли маълумот беради. Шу билан бирга мен доимий равишда ўз маърузаларим устида ишламан — ундан ниманидир оламан, унга нимадир қўшаман. Натижада улар ҳеч қачон эскирмайди".

Йель мактаби декани Брауннинг ақлли маслаҳати

Йель диний мактаби таъсис этилганининг юз йиллиги нишонлаган пайтда унинг декани доктор Чарлз Рейнольдс Браун ваъзхонлик санъати ҳақида бир қатор маърузалари билан чиқишлар қилди. Бу маърузалар китоб шаклида худди шу сарлавҳа остида Нью-Йоркдаги «Макмиллан» нашриётида босилиб чиққан эди. Доктор Браун чорак аср ҳар ҳафта ваъз ўқишга хозирлик кўрар, бошқаларни ҳам маърузага тайёрларди. Шунинг учун мавзуга доир зарур маслаҳатларни бера оларди. Бу маслаҳатлар нотик диний ходим бўладими ёки пойафзал фабрикасининг эгасими, у касаба уюшмалари тўғрисида маъруза тайёрлаганми, қатъи назар, жуда катта аҳамиятга эга. Шу сабабли мен бу ўринда доктор Брауннинг сўзларини иқтибос қилиб келтиришни лозим, деб биламан:

"Инжилдан танлаб олинган иқтибос ҳамда маърузангиз мавзусини пухта ўйлаб олинг. Токи миянгида пишиб етилмаса, мутаносиб бўлмаса, уни каллада сақлаб тураверинг. Сиз ундан жуда қизиқарли фикрлар йигиндисини чиқариб оласиз, агар унга ўсиш ва ривожланишининг энг кичик имкониятларига қадар йўл берсангиз...

Энг яхшиси, агар мазкур жараён жуда кўп вақтни қамраб олса, уни шанба тонгига қадар қолдирманг, чунки сиз якшанба кунга ваъзхонликка тайёргарликни тамомлаётган бўласиз. Агар руҳоний онгида қандайдир

ҳақиқатни бир ой, олти ой ёки ҳатто бир йил мобайнида сақлай олса, бу мавзуда сўзга чиқишдан олдин унда янги фикрлар тўхтовсиз ўсиб чиқади ва алал-оқибат жуда фойдали сабоқ чиқади, деб ишонч ҳосил қилади. У бу ҳақда кўчада бораётиб ҳам, поездда бўлганида ҳам ёки кўзи ўқишдан толиққанида ҳам фикр юритиши мумкин.

У, шубҳасиз, ниманидир, ҳатто тунда ҳам ўйлаши мумкин. Албатта, руҳоний ўз ибодатхонаси ҳақидаги ва ваъзлари ҳамда фикр-ўйлари билан, одатда, черковда ёта олмайди ҳам; черков кафедраси "ухлаш учун ноқулай" бўлиб, фақат ваъз ўқиш учун ниҳоятда қулайдир. Шундай ҳоллар бўлганки, мен тун ярмида тўшакдан туриб, калламга келган фикрни ёзиб қўярдим, у эртагача эсимдан чиқиб қолиши мумкин эди-да...

Сиз муайян ваъз ўқиш учун маълумот тўплаганда, танланган иқтибос ва мавзуга доир каллангизга нима келган бўлса, барини ёзиб боринг. Инжилдан олинган матнни биринчи марта танлаб олганингизни қандай тушунганингизни қайд этиб қўяверинг. Ўзингизда вужудга келган барча ҳис-туйғу, ўй-хаёллар уйғунлигини, фикрларни ёзиб боринг...

Фикрларингизни қисқа, бир неча сўзда ифодалаб қўйинг. Уларни қайд қилиш керак, майли, миянгиз тобора янги-янги фикрларни ахтараверсин, токи ҳаётингизда бирорта китобни кўриш муяссар бўлмагандек туюлсин, мана шунинг ўзи тафаккурни ривожлантириш усули ҳисобланади. Бундай усул билан ақлий фаолият ҳамиша яп-янги, ўзига хос, ижодий тарзда бўлишига эришасиз...

Мустақил, четдан ҳеч қандай ёрдамсиз қўйилиб келган фикрларингизни ёзиб боринг. Улар ақлий ривожланишингиз учун ниҳоятда қимматлидир, у ёқут, олмос, тоза олтиндан ҳам афзалдир. Уларни қоғоз парчаси, эски хатларга, хатжилд парчалари, ўров қоғозларига, яъни қўлингизга қандай қоғоз тушса, барига ёзиб қўйинг. Бу узун чиройли ёзув қоғозларидан фойдаланишга нисбатан ҳар жиҳатдан афзалдир. Бу ерда гап фақат иқтисод қилиш тўғрисида кетмаяпти, сизга бундай парча ва қийқимларни тўплаш ва уларни бўлакларга ажратиш маълумотларни тартибга келтириш пайтида жуда енгил кечади.

Каллага келган барча фикрларни доимий равишда ёзиб боринг ва ҳамма вақт улар ҳақида диққат билан ўйлаб юринг. Бу жараённи тезлаштириш мумкин эмас. У амалга оширишингиз керак бўлган энг муҳим ақлий зўр беришлардан биридир. Ўша туфайли онгингиз ҳақиқий ижодий қувватга айланади.

Ўқигандан кейин сизда қониқиш ҳосил қиладиган маърузалар ҳаётингизда катта фойда келтиришига ишонч ҳосил қилганингиздан кейин буларнинг барида ўзингизни чуқур кашф этган бўласиз. Улар суякларингиздан иборат мағиз, танангиздан вужудга келган тана, ақлий меҳнатдан дунёга келган фарзанд, сизнинг ижодий қувватингиз самарасидир. Бошқа бегона фикрлардан тузилган маърузалар ҳамиша эскирган ва илитилгандек таассурот қолдиради. Шу билан бирга ваъзлар борки, улар яшайди, нафас олади, ибодатхоналарга яратганга ҳамду сано ўқиб, ёпирилиб киради, одамларнинг қалбига жо бўлиб, уларни парвоз қилишга мажбур этади. Улар худди бургут мисоли мардлик, жасурликни тарк этмай, бурчни адо этиш

йўлидан юриб боради; ана шундай ваъзлар инсонинг ҳаётий куч-қуввати туфайли, уларнинг сўзлаганлари туфайли вужудга келади".

Линкольн ўз маърузаларига қандай тайёрланар эди?

Линкольн ўз нутқларини қандай тайёрлаган? Бу борада бир қанча далиллар маълум. Унинг усули ҳақида ўқир эканмиз, декан Браун ўз маърузаларида тавсия қилган бир неча воситалардан Линкольн чорак аср муқаддам фойдаланганини билиб оламиз. Линкольннинг машҳур нутқларидан бирида пайғамбарона ёрқинлик намоён бўлиб, шундай дейилган эди: *"Қақраб кетган уй тик тура олмайди", дейишади. Менинг ўйлашимча, ярми қуллар, ярми озод кишилардан иборат мамлакатимизнинг ҳукумати ҳам сақланиб қололмайди".* Бу нутқ доимий иш билан банд бўлиб юрган дамларида ўйланган, шунда у тушлик қилган, кўчаларни кезган, сигир соққан, қўлида сумка билан қассобхонага ёки баққоллик дўконига кирган, елкасига эски ола шарф ташлаб олган, ёнида эса кичкина ўғли вайсаб борар, саволлар берар, хархаша қилиб, отасининг узун ориқ қўлларидан тутиб, уни жавоб беришга ундар эди. Аммо Линкольн ўз хаёл-ўйлари, фикрлари билан банд бўлиб, нутқини ўйлар, ҳатто боласини ҳам эсидан чиқарганди. Кундан-кунга ўйлаш жараёнида ва фикрларини миясида пишитиб, у қўлига нимаики тушса, гоҳ у ерда, гоҳ бу ерда, гоҳ эски хатжилдларида, қоғозхалта парчаларида алоҳида ибораларни ёзиб кўяр эди. Буларнинг барини у ўз шляпаси остига қўйиб, токи ўтириб, ҳамма ёзувларни муайян тарзда тартибга келтириб, барини бир бутунликда қайта кўриб чиқиб, сўзга чиққунча ва нашр этгунга қадар сақлар эди.

1858 йилда бўлиб ўтган мунозаралар даврида сенатор Дуглас ҳамма жойда бир хил мазмундаги нутқ сўзлаган. Линкольн эса мудом тайёрланиб юрган, ўйлаган, мулоҳаза юритган, шундай қилиб, ўзининг айтишига қараганда, эскини тарқорлагандан кўра ҳар куни янги нутқни сўзлаш энгил кечган. Мавзу унинг онгида мунтазам равишда кенгайиб ва чуқурлашиб борган.

Оқ уйга кўчиб ўтишдан олдин у конституция ҳамда учта нутқининг матнини олди, қўлида бошқа ҳеч вақо йўқ эди. Спрингфиллдаги дўконнинг тепасида ҳеч ким халақит бермайдиган чанг-ғуборли кичик хона эшигини беркитиб, президент лавозимида киришиш арафасида ўқиши лозим бўлган нутқини ёзди.

Линкольн ўзининг Геттисбергдаги нутқини қандай тайёрлаган эди? Афсуски, бу ҳақда сохта хабарлар тарқатилганди. Аммо ҳақиқий аҳвол ҳаддан зиёд қизиқарли. Мана у.

Геттисбергдаги ҳарбий кабристон билан машғул бўлган комиссия уни муқаддаслаштиришни тантанали тарзда ташкил этиш мақсадида Эдвард Эвереттга нутқ сўзлашни тавсия этди. У Бостонда пастор (*протестант мазҳабидаги руҳоний*) бўлиб хизмат қилар, Гарвард университети президенти, Массачусетс штати сенатори, Қўшма Штатлар сенатори, Англиядаги элчиси, давлат котиби эди; у Американинг энг истеъдодли нотифи деб

эътироф этилганди. Дастлабки тантанали очилиш маросими 1863 йил 23 октябрга белгиланган эди. Жаноб Эверст бутунлай енгил фикр юритиб, қисқа муддат ичида у етарли даражада тайёрлана олмаслигини маълум қилди. Шу сабабли маросим деярли бир ойга, яъни 19 ноябрга қадар — унга пухта тайёргарлик кўришга вақт бериш мақсадида орқага сурилди. Кейинги уч кунни Эверст Геттисбергга ўтказди, жанг кечган жойларнинг барини хотирасида янгитдан тикламоқ учун кўздан кечириб чиқди. Бу вақт нутқ устида ўйлаб кўриш ҳамда сўзлаш учун энг яхши тайёргарлик эди. У жанг воқеаларини равшан тасаввур этди.

Маросимга таклифномалар конгресснинг барча аъзоларига, президент ва унинг маҳкамасига тарқатилган эди. Кўпчилик бу таклифни рад этди ва комиссия аъзолари Линкольн келишга рози бўлганини эшитиб, ҳайратда қолдилар. Ундан сўзга чиқишини сўраш тўғри келармикан? Уларда бундай мўлжал йўқ эди, эътирозлар ҳам билдирилди. Линкольннинг тайёргарлик кўриши учун вақти йўқ, вақт топганида ҳам бундай нутқни тайёрлашга кучи етармиди? Албатта, у куллик тўғрисида муваффақият билан мунозарага кириша олар ёки Купер Иттифоқига табрик сўзи билан мурожаат эта оларди, аммо у тантанали нутқ сўзлайди, деб ҳеч ким эшитмаганди. Чунки бу жиддий, салобатли маросим эди-да! Улар таваккал қила олмасдилар. Ундан сўзга чиқишни сўраш керакми ёки йўқми? Ўйлашди, ўйлашди... Агар улар келажакка назар ташлаганларида, Линкольннинг қобилятига шубҳа билдирганлари ва инсон томонидан шу муносабат билан ирод этилган бу нутқ умум эътироф этилган энг унутилмас нутқлардан бири эканлигини англаган бўлур эдилар.

Ниҳоят маросимга икки ҳафта қолганида, комиссия аъзолари Линкольндан *"шу муносабат билан бир-икки оғиз сўзлаш"* борасида кечикиб бўлса-да, илтимоснома юборишди. Ҳа, ҳа, улар ҳақиқатан ҳам *"бир-икки оғиз сўзлаш"* деб ифодалаган эдилар. Кимсан, АҚШ президентиға шундай деб ёзишнинг ўзи бўладими?!

Линкольн зудлик билан тайёргарлик кўришга киришди. У Эдвард Эверстға хат ёзиб, унинг нутқи матнини оддий (*мўътабар олимнинг сўзга чиқиши мўлжалланган эди*) ва бир-икки кундан сўнг фотосуратчи ательеси томон йўналди, ўзи билан Эверст кўлёмасини ҳам бирга олди ва кутиш асносида уни ўқиб чиқди. Линкольн ўз нутқини кун бўйи ўйлаб, унинг ғоясини калласида пишитиб, Оқ уйдан ҳарбий вазирликгача ва ундан қайтиб, яна Оқ уйгача қатнар, ҳарбий вазирликда сўнгги хабарларни кутиб, чарм оромкурсига чўкканича ўй сургани-сурган эди. У қоғоз бетига бир неча хомаки нарсаларни ёзарди-да, уни ипак цилиндри (*шляпаси*) тагига солиб, ўзи билан олиб юрарди. Шу тарзда тўхтовсиз равишда нутқини пишитиб борди, шу тариқа у миясида бор-буди бўйича аниқ гавдаланди. Сўзга чиқишдан олдин у Ноа Бруксуга шундай деган эди: *"Нутқим ҳали тўлиқ ёзилмаган. Мен уни икки ёки уч марта қайта кўчирдим, холос. Токи қаноат ҳосил қилгунча қайта ишлайвераман"*.

Линкольн Геттисбергга кечкурун маросим арафасида етиб келди. Кичкина шаҳарча одамлар билан лик тўла эди. 1300 нафар аҳолиға эға бўлган

шаҳар тўсатдан ўн беш минг кишига ошиб кетди. Йўлакларгача одамларга тўлиб-тошган, ифлос кўприклар устидан ҳам юришар эди. Олтита оркестр кулоқни қоматга келтирар, оломон "Жон Браун турбати" кўшиғини куйларди. Халқ Линкольн келиб тушган жаноб Уиллис уйи олдида тўпланиб, уни чақирар, сўзга чиқишини илтимос қиларди. Линкольн бир неча сўзда, вазминлик билан эмас, балки дангалига, эртагача бирор нарса дейишга мўлжали йўқлигини айтди. Шуниси аниқки, у кечаси билан ўз нутқини "силлиқлаш" билан банд бўлди.

Линкольн, ҳатто давлат котиби Стюард жойлашган кўшни хонага кириб, нутқини овоз чиқариб ўқиб борди, унинг мулоҳазаларини эшитгиси келди. Эртаси, нонушта қилганидан сўнг яна нутқини силлиқлашни давом эттирди, бу иш токи эшикни тақиллатиб, тантанада ўз жойини эгаллашни таклиф этишгунча чўзилди. Президентни кузатиб келган полковник Карринг ҳикоя қилишига кўра, тантана иштирокчилари йўлга тушганида, *"президент эгарда худди армия бош қўмондонидай ўтирган, аммо йўл-йўлакай у олдинга бироз эгилиб, қўллари осилиб қолган, боши ҳам бўлган. Унинг тафаккурга ўта берилиб кетгани аниқ эди"*.

Тахмин қилиш мумкинки, ҳатто ана шундай лаҳзаларда ҳам Линкольн ўзининг ўнта сўздан иборат жажжигина нутқини қайта-қайта ўйлаган, унга "ишлов" берган эди.

Унинг айрим нутқлари, гарчи уларга юзаки ёндашган бўлса ҳам, сўзсиз, муваффақиятсиз чиққанига қарамай, тенгсиз таъсир кучига эга, чунки унда қулдорлик ҳамда штатлар иттифоқи тўғрисида сўз юритган эди. Нима учун? Шунинг учун-ки, у мазкур масалалар хусусида ҳамиша бош қотирган, булар уни доимо банд этган. Иллинойс штатида бир хонада у билан бирга тунни ўтказган киши эрталаб уйғониб, ўз каравотида ўтириб, деворга тикилиб турган Линкольнга кўзи тушган эди. Унинг биринчи тилга олгани: *"Ярми қуллардан, ярми озод кишилардан иборат мамлакатимизда ҳукумат ҳам узоқ яшай олмайди"*, — деган сўзлардан иборат эди.

Исо Масих ўз хутбаларини қандай тайёрлаган эди? У халойикдан бутунлай узоқлашган. Мушоҳада юритишга бутунлай берилиб кетган. Фикрларини бир жойга йиққан. У кенг ялангликда, саҳрода якка ҳолда кезиб, ўй сураб ҳамда қирқ кечаю қирқ кундуз рўза тутар эди. *"Ана шундан сўнг, - деб ёзади авлиё Матфей, - Исо Масих ваъз айтишни бошлаган"*. Кўп ўтмай у ўзининг дунёга машхур ваъзларидан бири — Нагорний хутбасини сўзлаган эди.

"Буларнинг бари жуда қизиқарли, — дея балки эътироз билдирарсиз, — аммо мен мангу нотиқ бўлман, деб уринаётганим йўқ. Мен вақти-вақти билан бир неча оддийгина маърузалар ўқимоқчиман, холос".

Бу ҳам тўғри, биз сизнинг эҳтиёжларингизни жуда яхши тушунамиз. Бу китоб муайян мақсадни — сизга ва сизга ўхшаган бошқа одамларга ёрдам бериш, нимани хоҳласангиз, ана шуни муҳайё этишни кўзлаб ёзилган. Аммо сизнинг маърузаларингиз қанчалик оддий бўлмасин, ўтган даврнинг машхур нотиқлари тажрибаларидан ҳамда уларнинг айрим усулларидан имкони борича фойдаланиб қолишингиз лозим.

Маърузага қандай тайёрланиш керак?

Амалиёт ўтказиш учун қайси мавзуларда гапирган маъкул? Ҳар қандай мавзуда, улар сизни қизиқтирса, бас. Деярли кўпчиликка хос камчиликка асло йўл қўйманг — унча катта бўлмаган маърузага ҳаддан зиёд масалалар доирасини тиқиштирманг. Мавзунинг бир ёки икки соҳасини олиб, уни батафсил ёритишга ҳаракат қилинг. Агар қисқа нутқда бунинг уддасидан чиқа олсангиз, яна ҳам яхши бўларди.

Мавзуни эртароқ олинг, токи у ҳақда мулоҳаза юритиш учун бўш вақтингиз бўлсин. У ҳақда сиз етти кун ўй суринг ва етти тун уни мияда пухта сақланг. Майли, уйқуга кетишдан олдин бу сизнинг охириги фикр-ўйингиз бўлиб қолсин. Эрталаб соқол қираётганда ҳам, ювинаётганда ҳам, шаҳар марказига қараб йўл олганда ҳам, лифт кутаётганда, нонушта қилаётганда, топширик кутаётганда, дазмол босиб ёки тушлик тайёрлаётганда ҳам фақат шу ҳақда ўйланг.

Бу масала хусусида ўзингизга-ўзингиз турли-туман саволлар беринг. Масалан, ажралиш тўғрисида гапиришга тўғри келса, ўзингиздан ажралишнинг сабаби нимада, деб сўранг. Унинг қандай иқтисодий ва ижтимоий оқибатлари мавжуд? Бу иллат билан қандай курашмоқ керак? Ажралиш тўғриси-да бир қолипдаги қонунларимизга эга бўлиш маъқулмикан? Нега? Умуман, ажралиш тўғрисида қонунларнинг зарурати борми? Ажралишни бартараф этиш имконияти-чи? Ёки уни мураккаблаштириш керакми? Ёки енгиллаштиришми?

Айтайлик, сиз нотиклик санъатини ўрганиш зарурлиги тўғрисида гапирмоқчисиз. Бу тўғрида ўзингизга қуйидаги саволларни берсангиз бўлади: мендаги қийинчиликлар нималардан иборат? Нимани эгаллашни мўлжаллаяпман? Кўпчилик олдига чиқиб, нутқ сўзлаш менга тўғри келадими? Айнан қачон? Қаерда? Бу қандай бўлган эди? Нима учун машғулотлар ишбилармон одамлар учун зарур, деб ҳисоблайман? Савдо ёки сиёсат бобида энг муҳими, ўзига ишониб, эсанкирамай, ишонч билан сўзлаш қобилиятига эга бўлиб, иши олдинга силжиган қайси эркак ва аёлни биламан? Ушбу муҳим хислатлар йўқлиги туфайли балки туб муваффақиятларга ҳеч қачон эриша олмаган бошқа одамларни ҳам биларман? Аниқ номларини тилга олмасдан бу одамлар тўғрисида ҳикоя қилинг.

Агар сиз тобора илгарилаб, равшан фикр юритиб, икки ёки уч дақиқа гапира оладиган бўлсангиз, ана шу кифоя. Дастлабки нутқларингиздан ана шунинг ўзини кутиш мумкин эди. "Мен нима учун нотиклик санъатини ўрганаман?" деган мавзуга ўхшаш чиқишлар жуда енгил, бу ўз-ўзидан маълум, албатта. Агар сиз мазкур мавзуга маълумот танлаш ҳамда уни жойлаштириш учун озгина вақт ажратсангиз, ўз шахсий кузатишларингиз, шахсий интилишларингиз ва шахсий тажрибангиз ҳақида сўз юритасиз-да!

Энди фараз қилайлик, ўз машғулотингиз ёки касбингиз тўғрисида сўзлашга қарор қилдингиз, дейлик. Бундай маърузага тайёргарлик қўришга қандай киришасиз? Сизда бу мавзуга бағишланган бир олам маълумот бор. Вазифангиз уни танлаб олиш ва ташкил қилишдан иборат бўлади. Уч дақиқа

ичида уларнинг ҳаммаси тўғрисида гапириб бераман, деб овора бўлманг. Бунинг иложи йўқ. Ҳикоя ҳаддан зиёд умумий, ҳаддан зиёд узук-юлуқ бўлиб қолади. Мавзунгиздан битта, фақат битта соҳани олиб, уни чуқурлаштириш ва муфассал баён этишга ҳаракат қилинг. Масалан, бу қандай рўй берганини ёки сиз муайян иш билан шуғулланганингиз, ёки бу касбни қандай эгаллаганингиз тўғрисида нега ҳикоя қилиб бериш мумкин эмас? Бу тўсатдан бўлганми ёки онгли равишдами? Даставвал енгилга тўғри келган қийинчиликлар тўғрисида, муваффақиятсизликлар, ўзингизнинг орзу-умидларингиз, ғалабаларингиз ҳақида гапириб беринг. Майли, ҳикоянгиз инсоний эҳтиёжларни ўзида қамраб олсин, майли, у ҳақиқий ҳаётнинг шахсий тажрибага асосланган бир парчаси бўлсин, ҳар қандай ҳаётнинг асл воқеаси, агар у камтарлик билан, иззат-нафсни ҳақорат қилмай ҳикоя қилинса, жуда катта қизиқиш билан тингланади. Деярли ишонч билан айтиш керакки, бундай нутқ, албатта, муваффақиятли бўлади.

Ёки ишингизнинг бошқа жиҳатини олиб кўринг: унда қандай қийинчиликлар бор? Бу соҳада фаолият бошлаган ёшларга қандай маслаҳатлар беришингиз мумкин?

Ёки сиз тўқнашадиган ҳалол ва виждонсиз одамлар тўғрисида гапириб беринг. Зиммангизда турган вазифалар тўғрисида сўзланг. Инсон хулқ-атворини тушуниш каби энг қизиқарли соҳани англашда сизнинг ишингиз нималарни ўргатди? Агар сиз ишингизнинг оддий томонлари, яъни майда-чўйда тафсилотлари ҳақида гапирмоқчи бўлсангиз, бошқалар учун бу ҳикоянгиз зерикарли туюлиши мумкин, аммо одамлар ҳақидаги, шахслар хусусида гап борса, бундай ҳикоя муваффақиятсиз бўлармикан?

Энг асосийси, сиз ўз маърузангизни қуруқ ваъзхонликка айланторманг. Бу одамларни зериктириб қўяди. Майли, ҳикоянгиз қандайдир бир неча қатламли пирог каби аниқ мисоллар ҳамда умумий таснифдаги мулоҳазалардан иборат бўлсин. Эсланг, сиз қандай аниқ воқеаларни кузатгансиз ва, фикрингизча, қай даражадаги умумий ҳақиқатларни бу мисоллар ёрдамида тасдиқлаш мумкин? Энди ишонч ҳосил қилдингизки, аниқ мисолларни эсда сақлаш жуда осон, мавҳум нарсалар ёдда турмайди, аниқ воқеалар тўғрисида сўз юритиш анча енгил. Шу билан бирга улар сизнинг баён этишингизни ниҳоятда жонли ва яққол кўрсатади.

Бир ажойиб муаллиф ишга қандай киришганини кўриб чиқайлик. Б.Е.Форбс мақоласидан кўчирма келтираман. Унда фирма раҳбарлари ўз шерикларининг жавобгарлигини ошириш учун вакил қилиб юбориш масъулиятини ошириши керак, деб тасдиқлайди. Келтирилган мисолларга эътибор беринг — улар турли одамлар ҳаётидан олинган.

"Бизнинг ҳозирги йирик корхоналаримиз илгари якка-бошчилик асосида бошқарилган, аммо кўпчилиги шундай мақомга ўсиб етишди, сабаби: ҳеч нарсага қарамасдан ҳар бир йирик ташкилот ўз навбатида бир одамнинг гўё "чўзиб юборилган соясини ташкил этади", савдо-сотик фаолияти ва саноат шундай кенг миқёсда қўлга киритдики, заруратнинг кучи остида, ҳатто энг қобилиятли одам ҳам ўз атрофини ишчан шериклар билан ўраб олишга

мажбур бўлади, улар эса бошқаришнинг барча жиловини қўлларига туттишда ёрдам беришади".

Вульворт менга бир пайтлар узоқ йиллар мобайнида ишига, асосан, ўзи раҳбарлик қилганини гапириб берган эди. Аммо алал оқибат унинг соғлиғи издан чиқди, ҳафталаб шифохонада ётиб, бир нарсага амин бўлди: иш у хоҳлаганидек ўнгланиши учун раҳбарликни кимнингдир масъулиятига қараб тақсимлаш керак экан.

"Бетлехем стил" корпорацияси бир неча йиллар мобайнида намунали тарзда якка раҳбарлик асосида иш тутарди. Чарлз Шваб ҳамма нарсанинг мағзини чақишга уринар эди, аммо Южин Ж.Грейс ҳаммадан кўпроқ илгарилади ва ниҳоят пўлат соҳасида энг яхши мутахассис бўлиб етишди, Шваб охирида бир неча бор кўпчилик ҳузурида бунга иқроп бўлган эди.

"Истмен Кодак" фирмасининг бошланғич палласида, асосан, Жорж Истмен раҳбарлик қиларди, аммо унда корхонани фойда келтирадиган ташкилотга айлантириш учун донишмандлик етишмасди. Чикагодаги барча йирик консерва ишлаб чиқарувчи фирмалари ташкил этилганидан буён айнан худди шундай ўзгаришларга дуч келган эдилар. "Стандарт ойл" компанияси, тарқатилган тавсияномага кўра, ташкилот эмасди, у яккабошчилик асосида бошқариларди, шу пайтдан бошлаб у йирик миқёсларга эга бўла борди.

Ж.П.Морган, гарчи жуда улкан шахс бўлса-да, яхшигина қобилиятга эга шерикларни танлаш ва улар билан ўзининг мажбуриятларини тақсимлашнинг ашаддий тарафдори эди.

Савдо-сотик ташкилотлари раҳнамолари орасида ҳали виждонли раҳбарлар бор, улар ишни барбод этишни маъқуллайдилар, чунки яккабошчилик тамойилини маҳкам ушлайдилар, аммо замонавий операцияларнинг кенг миқёсларини назарда тутиб, беихтиёр равишда ўз мажбуриятларини бошқаларга тақсимлашга зарурат сезадилар.

Айрим кишилар, ўз ишлари тўғрисида гапира туриб, кечириб бўлмайдиган хатога йўл қўядилар, яъни улар фақат ўзларини қизиқтирган соҳаларга эътибор қилишади. Ахир нотик фақат унга эмас, шу билан бирга тингловчилар учун ҳам қизиқиш вужудга келтиришини наҳотки улар билишма-са? Ахир уларнинг шахсий манфаатларига дахл қилиш учун ҳаракат қилиш керак эмасми? Агар у, масалан, ёнғиндан суғурта қилиш билан шуғулланса, наҳотки ёнғиндан мол-мулкни қандай қилиб сақлаш тўғрисида гапириш мумкин эмас? Борди-ю, у банк бошқарувчиси бўлса, молиявий масалалар ҳамда капитал жамғармалар тўғрисида маслаҳатлар бера олмайдами? Агар нотик умумдават хотин-қизлар ташкилоти раҳбари бўлса, у жойлардаги ўз тингловчиларига қай даражада бутун ҳаракатнинг таркибий қисмларидан бири эканлигини, маҳаллий дастурлар асосида аниқ мисоллар келтириб, ҳикоя қилиб бериш мумкин эмасми?

Тайёргарлик кўришда айримлар ортиқ даражада ниманидир ўқиб чиқиш, бошқаларнинг шу масалага оид ўй-фикрлари, нима деганларини изоҳлашни тавсия этишади. Аммо ўз шахсий фикрларингизга батамом эга бўлмай, ўқишни бошламай туринг. Бу жуда муҳим, ниҳоятда муҳимдир. Шундан сўнг халқ кутубхонасига йўл олинг ва кутубхоначига саволларингизни тақдим

этинг. Фалон-фалон мавзуда тайёргарлик кўраётганингизни айтинг, очик-ойдин ундан ёрдам сўранг. Агар тадқиқот ишлари билан шуғулланмасангиз, эҳтимол, нақадар қимматли маълумотларни сизга тақдим этишганини англаб, хайратга тушишингиз турган гап. Бу айнан ўша мавзуга доир тугал бир китоб ёки мунозара учун матнлар бўлиб, икки томонлама ўткир масалаларни ўз ичига олган асосий даъволардан иборат бўлиши мумкин, унда журналдаги мақолалар (*турли мавзуда*), бизнинг асрда нашр этилган "Экспресс-ахборот альманахи", "Бутун дунё альманахи" ва бошқа ўнлаб маълумотномалар бўлиши мумкин. Буларнинг бари устахонамиз қурол-аслаҳаларидир. Улардан фойдаланинг.

Захирадаги билимлар сири

Лютер Бербанк бир куни шундай деган эди: *"Мен кўпинча миллионга яқин экин ўстирдим, улардан энг сифатлиси битта ёки иккита бўлиб, шуни танлаб олар, қолган барчасини йўқ қилиб ташлардим* . Кўпчилик олдида чиқиб ўқиладиган маърузани ҳам айнан шу руҳда тайёрлашга тўғри келади — худди шундай исрофгарчилик ва худди шу тарздаги шафқатсиз танлаб олиш йўли билан. Юзта фикрни танлаб олинг ва улардан тўқсончасини ташлаб юборинг. Фойдаланишингиз мумкин бўлган маълумот ҳамда ахборотларни кўпроқ, Артур Данн янада кўпроқ йиғинг. Буларни ўзингизга кўшимча равишда ишонч учун олгансиз, албатта, шу билан бирга қаттиқ кўллингиз учун зарур. Буларни онгингизга, қайфиятга ва бутун ташқи кўринишингизга таъсир этмоғи учун эгалланг. Бу тайёргарлик кўришнинг энг асосий, муҳим омили ҳисобланади, шу билан бирга кўпгина нотиклар уни омма ҳузурида маъруза ўқиганда, шунингдек, шахсий суҳбатларда доимо назар-писанд қилмайдилар.

"Мен юзлаб эркак ва аёлларни — маҳсулот-мол сотиши билан шуғулланувчи агентларни ўқитдим, — дейди Артур Данн. — Уларнинг кўпчилигида мен пайқаган энг катта камчилик, ўз моллари ҳақида билиши зарур бўлган маълумотларни тушунмаслик, бунинг устига уларни сота бошлашни билмасликларида эди. Кўпгина агентлар идорага келиб, маҳсулотлар рўйхатини ва харидорларга нима дейиши тўғрисида кўрсатмалар олиб, бирданга ишга киришмоқчи бўладилар. Бундай агентлар иши бир ҳафтага ҳам бормади, уларнинг муайян қисми қирқ саккиз соатга ҳам чидай олмади. Озиқ-овқат маҳсулотларини сотиши билан шуғулланувчи мутахассисларни ўқитиб ва тайёрлай туриб, мен уларни у ёки бу маҳсулот бўйича мутахассис сифатида етиштиришга ҳаракат қилдим. Уларни АҚШ қишлоқ хўжалик вазирлиги томонидан нашр этиладиган озиқ-овқат маҳсулотларини ихтисослаштиришга доир ҳужжатларни ўрганишга мажбур этар эдим, буларда маҳсулотларнинг- намлик даражаси, оқсиллар сони, углевод, ёғлар ва бошқа моддаларининг миқдори кўрсатиларди. Улар сотадиган маҳсулотлар қандай унсурлардан ташкил топганини ўрганишга мажбур қилар эдим. Мен уларни бир неча кун ёдлаб, сўнг имтиҳон топширишга мажбур этганман. Уларнинг маҳсулотларни сотиши билан

шуғулланадиган бошқа агентларга "сотилиш"га мажбур қилар ва харидор билан яхши суҳбатда бўлганларга мукофотлар берар эдим.

Баъзида маҳсулотларни ўрганиш олдидан ўтказиладиган тайёргарлик даврига бетоқатлик билан муносабатда бўлган одамларга ҳам дуч келганман. Улар шундай дер эдилар:

— Баққоллик маҳсулотларини харид қилувчига буларнинг барини гапириб бериш учун менинг вақтим бўлмайди. У ҳаддан зиёд банд, ахир. Борди-ю, мен оқсил ёки углеводлар ҳақида гапириб, бошини қотирсам, қулоқ солмайди, қулоқ солган тақдирда ҳам нима деяётганимни мутлақо англамайди.

Мен унга шундай деб жавоб бераман:

— Сиз бу билимларнинг- барини харидорингиз учун эмас, ўзингиз учун оласиз. Агар барча маҳсулотларини бошдан-охиригача билиб олсангиз, сизда шундай ҳиссиёт пайдо бўладики, уни таърифлаш ниҳоятда қийин. Сиз шу даражада ижобий ҳолатларга эга бўласизки, шунчалик ўзингизга ишонасизки, натижада ниҳоятда кучли ва енгилмас кишига айланасиз".

"Стандарт ойл" компаниясининг таниқли тарихчиси Ида Тарбелл хонимнинг бир неча йиллар муқаддам Парижда бўлганида, мазкур китоб муаллифига гапириб беришича, "Макклорс мэгэзин" журнали таъсисчиси С.С.Макклор телеграф орқали унга Атлантика орқали ўтган кабель хусусида унча катта бўлмаган мақола тайёрлаш ҳақида буюртма берган экан. У Лондонга йўл олди, у ерда кабель қопламаси бўйича европалик вакил билан суҳбатлашиб, топширилган вазифани бажариш учун етарли маълумот тўплади. Аммо у шу билан қаноатланиб қолмади. Унга яна қўшимча, захирадаги маълумотлар керак эди, шу сабабли Британия музейига кўйилган кабеллар турларини ўрганди, кабеллар тарихига доир китобларни ўқиб чиқди, ҳатто Лондон чеккасида жойлашган саноат корхоналарини " бориб кўриб, кабеллар ишлаб чиқариш Ида Тарбелл жараёнлари билан танишди. У нима учун фойдаланиши зарур бўлганидан ўн баробар зиёд ахборот тўплади? Буларнинг бари қўшимча куч беради, деб ҳисоблади; у биларди; мақолада баён этилмаган, аммо ўрганган маълумотлар ёзаётган мақоласига ишонч ҳамда равшанлик бағишлайди.

Рухшунос Эдвин Жеймс Кэттелл ҳаммасини кўшиб ҳисоблаганда, ўттиз миллион одам хузурида сўзга чиққан. Шунга қарамай, у бир куни менга иқрор бўлиб айтдики, уйга қайтар экан, ўз-ўзини, қизиқарли гап-сўзларни айта олмай қолгани учун ҳақорат қилмаганида, кейинги нутқлари ҳеч нарсага ярамай қолар эди. Нима учун? Чунки у жуда катта тажрибага асосланиб, энг ажойиб маъруза — ортида жуда кўп захирадаги маълумот турган маъруза эканини яхши англаган эди. Унда нотик фойдалангандан кўра имконият анча ортиқ бўлади.

Қисқа хулосалар

1. Агар нотик мияси ҳамда юрагида ҳақиқатан ҳам гоё бўлса, ички эҳтиёжнинг ўзи баён этади, у тўла-тўқис муваффақият қозонишига ишонч ҳосил қилиш мумкин. Пухта тайёрланган нутқ ўқилган ўнта маърузанинг тўққизтаси ўрнини босади.

2. *Маърузага тайёрланиш нима дегани? Бир неча сўзни гайриихтиёрый тарзда вараққа ёзишми? Ушбу сўзларни ёдлашми? Асло ундай эмас. Ҳақиқий тайёрларлик шуки, ўзингдан ниманидир чиқариб олмоқ, шахсий фикр-мулоҳазаларни танлаб олиш ва тартибга солиш ҳамда ана шу шахсий мулоҳазаларни ишлаб чиқиб, тахт қилиб қўймоқдир. Масалан, Нью-Йоркда яшовчи жаноб Жексон шарманда бўлди, у бошқаларнинг фикрларини баён этган — "Форбс мэгэзин" журналидан ёзиб, ўзлаштирган эди. Бу мақоладан ўз нутқи учун йўлланма сифатида фойдаланганидан сўнг ўз фикр-мулоҳазаларини, шахсий мисолларини келтиргач, нутқи муваффақиятли равишида ўтди.*

3. *Ўттиз дақиқа мобайнида ўтириб, нутқ тайёрлашга асло ҳаракат қилманг. Маърузани худди пирог пиширгандек, буюртма асосида тайёрлаб бўлмайди. Нутқ етилиб пишмоғи керак. Мавзуни ҳафта бошида олинг, уни бўш вақтларда обдон ўйланг, мияда пишитиб юринг, кечаси ҳам, кундузи ҳам эсдан чиқарманг. Уни дўстлар, биродарлар билан муҳокама қилинг. Суҳбат мавзусига айлантинг. Ўз-ўзингизга мазкур мавзу бўйича иложи етадиган барча саволларни беринг. Миянгизга келган барча фикрлар, мисолларни қозғоз парчаларига ёзиб боринг ва изланишда давом этинг. Ғоялар, мулоҳазалар, мисоллар эсингизда, исталган пайтда — ювинаётганда, шаҳар марказига йўл олганингизда, тушликни кутган дамларингизда келиб қолади. Линкольннинг усули шунақа эди. Муваффақиятга эришган деярли барча нотиклар ана шу усулдан фойдаланишган.*

4. *Масалани мустақил равишда, атрофлича ўйлаб олганингиздан кейин кутубхонага бориб, агар вақт етарли бўлса, шу мавзуга доир адабиётларни ўқиб чиқинг. Сизга нима зарур бўлса, кутубхоначига айтинг. У сизга катта ёрдам бериши мумкин.*

5. *Сиз фойдаланиш учун мўлжалланганидан кўпроқ маълумот йиғишга ҳаракат қилинг. Лютер Бербанкка тақлид қилинг. У бир ёки икки сифатли ўсимлик навини танлаб олиш учун миллионга экин экиб кўрган. Юзта фикрни танланг-у, шулардан тўқсонтасини ташлаб юборинг.*

6. *Захирадаги билимларни яратинг, яъни фойдаланишингиз мумкин бўлган маълумотдан кўра кўпроқ тўпланг, кенгроқ ахборотлар ҳажмига эга бўлинг. Маъруза ўқишга тайёргарлик кўрар экансиз, Артур Данн ҳамда Ида Тарбел усулларида фойдаланинг.*

ХОТИРАНИ ҚАНДАЙ ЯХШИЛАШ МУМКИН?

"Ўртача одам, — дейди таниқди рухшунос, профессор Карл Сишор, — ўз хотиралари тугма қобилиятларининг фақат ўн фоизидан фойдаланади, холос. Қолган тўқсон фоизи йўқо-лади, чунки уэслабқолишинингтабиий қонунларини бузади".

Сиз худди шундай ўртача одамлар тоифасига кирасиз-ми? Агар шундай бўлса, ниҳоят даражада оғир аҳволга тушгансиз, ижтимоий, худди шундай савдосотиқ нуқтаи назаридан ҳам; шубҳасиз, бу бобни ўқиш ва қайта ўқиш сиз учун жуда қизиқарли ва фойдали бўлар эди. Унда эслаб қолишнинг табиий қонунлари баён этилган ва ҳар томонлама изоҳланган ва ундан иш юритиш ва маиший суҳбатларда, шу билан бирга кўпчилик олдида маърузалар ўқишда қандай фойдаланиш кўрсатиб берилган.

"Эслаб қолишнинг табиий қонунлари" ниҳоятда оддий. Улар учтагина. Ҳар қандай номланган "Эслаб қолиш тизи-ми" ана шунга асосланади. Қисқача айтганда, гап таассу-рот, такрорлаш ва тасаввур, ҳис-туйғу, фикрнинг ўзаро боғланиши ҳақида бормоқда.

Эсда сақлаб қолишнинг биринчи шarti — сиз хотир-лашни хоҳлаган нарса тўғрисида чуқур, ёркин ва мустаҳ-кам тасаввур ҳосил қилишдир. Бунинг учун диққат-эъти-борингизни бир жойга жамлашингиз керак. Теодор Руз-вельт уни билган кишиларни ажойиб хотираси билаи лол қоддирган. Бу ноёб эслаш қобилияти яна шу билан изоҳла-надикки, унинг таассуротлари худди пўлатга нақш ўйгандек бўлиб, асло сувга ёзилгандай эмасди. Қунт, тиришқоқлик ҳамда диққат-эътиборини битта нуқтага йиғишни ўрганган эди. 1912 йилда, Чикагода тараққийпарвар партия съезди-да унинг штаб-квартираси "Конгресс" номли меҳмонхона-да жойлашган эди. Пастда, унинг деразаси тагида оломон тўпланган эди. Одамлар байроқларни силкитиб, "Биз Тед-дини истаймиз! Биз Теддини истаймиз!" деб қичқиришар-ди. Оломоннинг ўқириши, оркестрлар мусикаси, сиёсий арбобларнинг келиб-кетишлари, шошилиш ва маслаҳатлар — буларнинг бари ҳар қандай оддий кишини чалғитиши мумкин эди, аммо Рузвельт ўз хонасида тебран-ма оромкурсида ўтириб, бирор нарсага заррача эътибор бермай, юнон тарихчиси Ҳеродот асарини мутолаа қилар-ди. Бразилиядаги кип-қизил яйдоқ саҳроларда саёҳат қилар экан, у кечқурун хориб-чарчаб зўрға манзилга етиб келар, шунда қандайдир шохлаб кетган дарахт тагидан қуруқ жой топарди-ю, сафар курсисини олиб, унга ўтирар ва Гиббон-нинг "Рим империясининг қулаши ва емирилиши тарихи" китобини

Ўқишга тутинарди. Аста-се-кин мутолаага шунчалик берилиб ке-тардики, ёмғирни ҳам, лагердаги шов-қин-суронни ҳам, тропик ўрмоннинг товушларини ҳам мутлақо илғамас эди. Шундай экан, бу одам ўқиганларини ёдда тутганига ажабланмай бўладими? Дикқат-эътиборни тўлиқ, беш дақиқа бир жойга тўплаш ақл тумани ичида бир кун адашиб юргандан кўра кўпроқ самара беради. *"Бир соатлик зайрат би-лан ишлаш, — деб ёзган эди Генри Уорд Бичер, — бир йиллик мудроқдан кўра кўп нарса беради "*.

"Мен бир нарсани қўлга киритдим, у барча нарсалардан афзал, — деган эди бир йилда миллиондан зиёд фойда олувчи "Бетлехем стил" компанияси президенти Южин Грейс, — уни ҳар куни, ҳар қандай шароитда қўллайман — мен айна вақтда шугулланадиган ишимга бутун диққат-эътиборимни тўлатўкис сарфлайман".

Бу хотира кучи, аслида куч сирларидан биридир.

Улар нега дарахтларни найқашмади?

Томас Эдисон унинг йигирма етти нафар лаборанти ой давомида ҳар куни олти лампа цехидан Нью-Жерси шта-тидаги Менло-паркда жойлашган заводнинг бош биносига борадиган йўлдан катнашини аниқлаб олди. Бу йўлда гилос дарахти ўсар эди, аммо йигирма етти киши билан савол-жавоб ўтказилганида, бирортаси ҳам унинг мавжудлигани умуман пайқамаганлиги маълум бўлди.

"Ўртамиёна одамнингмияси, — деди қизғинлик ва ишонч билан Эдисон, — кўзи билан кўрадиган мингта нарсадан бирини ҳам қабул қилмайди. Бизнинг ҳақиқий кузатуви-миз, кузатиш қобилиятимиз шунчаликночорки, бунга ишонини қийин".

Ўртамиёна одамни икки ёки учта дўстингиз билаи та-ништириб кўринг-чи, орадан икки дақиқа ўтгач, у исми айтилган кишилардан бирортасининг номини эслай олар-микан? Едидан кўтарилиши мумкин. Нима учун? Чунки у ҳаммадан бурун уларга етарли эътибор бермай, диққат би-лан қарамайди. У, эҳтимол, сизга хотираси ёмонлигидан шикоят қилар. Йўқ, ундаги кузатувчанлик жуда ёмон. Ахир у туманда хира сурат ишлайдиган фотоаппаратни қорала-майди, аммо унинг онги нурсиз ва туманли таассуротларни ёдда сақлашни жудаям хоҳлайди. Бунинг эса сира иложи йўқ.

"Нью-Йорк уорлд" журналининг асосчиси Жозеф Пу-литцер ўз муҳарририятида ишловчи барча ходимлар столи тепасида қуйидаги ёзув битилган юпқа тахтача қоқиб кўйган эди: "Зийраклик! Зийраклик! Зийраклик!"

Сиз учун айнан шу нарса жуда зарур. Янги танишнинг исм-шарифини тўғри эшита билиш ниҳоятда керак. Бунга эришинг. Уни такрор айтишини илтимос қилинг. Қандай ёзилишини сўранг. У сизнинг эътиборингиздан димоғи чоғ бўлади, сиз эса исмини билишга муваффақ бўласиз, чунки унга диққат-эътиборингизни қаратдингиз. Шундай тарзда сиз равшан, мустаҳкам таассуротга эга бўлдингиз.

Линкольн нима учун овоз чиқариб ўқир эди?

Линкольн болалигида қишлоқ мактабига қатнар, унинг поли кўп жойидан ёрилиб кетган харидан қилинган, дера-задаги ойна ўрнига дафтардан йиртиб олинган ва ёғ сур-тилган қоғоз кўйилган эди. Мактабда фақат биттагина дарслик бўлиб, уни муаллим овоз чиқариб ўқир, бошқа ўқувчи-лар ортидан дарсни жўр бўлиб такрорлашарди. Доимий равишда шовқин-сурон эшитилиб турар, шунинг учун кўшни аҳоли бу мактабни "шовқин-суронли асалари уяси" деб айтар эди.

Ана шу "Асалари уяси"да Линкольн бир умрга татигу-лик одатни ўзлаштирди. У нимани эса сақлашни истаса, ўшани ҳамisha овоз чиқариб ўқир эди. Спрингфилддаги ўзининг адвокатлик идорасида ўтирар экан, диванга яхшилаб жойлашиб оларди-да, оёғини кўшни курсига таяб, га-зетани бор овози билан бақариб ўқир эди. *"Уменинг шун-чалик жонимга тегдики, — деган эди Линкольннинг шери-ги, — бир куни нега айнан шундай қилиб ўқийсан, деб сўра-дим. Уменга тушунтирди: "Мен қачон овоз чиқариб ўқисам, фикр иккита ҳис этиш аъзоси орқали қабул қилинади. Би-ринчидан, нимани ўқисам, ўшани кўраман, иккинчидан, мен уни эшитаман, шунингучун жуда яхши эслабқоламан".*

Унинг хотираси одатдан ташқари ўткир эди. *"Менинг ақлим, — деган эди Линкольн, — нўлат парчасига ўхшайди. Унга ниманидир тиркаш ниҳоятда қийин, аммо бирор кун ёзилгандан кейин мутлақо ўчириб бўлмайди".*

Линкольн онгига керакли маълумотни акс этгирмоқ учун икки ҳис-туйғу аъзосидан фойдаланган. Сиз ҳам худди шуни амалга оширишингиз мумкин.

Ибратли бўлиш учун фақат кўриш ва эшитишнинг ўзи кифоя қилмайди, хотирада сақлаш учун уни пайпаслаб кўриш, ҳидлаш ҳамда мазасини татиб кўриш керак.

Эиг муҳими — кўриш ҳисобланади. Инсонда асосийси, кўриш идроки ҳисобланади. Кўриш идроки, таассуроти жуда-жуда маҳкам мустаҳкамланади. Биз одамни юзидан биламиз, унинг номини кўпинча эслай олмаймиз. Кўздан

миягача борадиган асаб толалари кулоқдан мияга қадар борадиганига нисбатан 25 марта ингичкадир. Хитойлик-ларда шундай мақол бор: *"Минг бор эшитгандан бир бор кўрган афзалдир"*.

Хотирада сақлашни истасангиз, телефон рақамини, маъ-руза режасини ёзиб олинг. Ёзиб олганларингизни кўриб чиқинг. Кўзингизни юминг. Оловли харфлар билан ёзган-ларингизни кўз олдингизга келтиринг.

Марк Твен ёзмасдан гапиришни қандай ўрганган?

Кўриш хотирасидан фойдаланишни ўрганган Марк Твен ёзувлардан воз кечганди. Шу сабабли узоқ йиллар мобайни-да унинг маърузалари муваффақиятсизликка учраган эди. Бу ҳақда адибнинг ўзи "Харперс мэгэзин" саҳифаларида шундай ҳикоя қилади: *"Саналарни эсда сақлаш жуда мушкул, чунки улар рақамлардан иборат; рақамлар ифодасиз кўрина-ди ва хотирада маҳкам сақланмайди. Улар суратлардан иборат эмас, шу боис кўзга илашиб қолмайди. Суратлар рақам-ларни эслашга ёрдам беради. Улар хотирада деярли ҳамма нарсани сақлаб олади — агар бу суратларни ўзингиз яратган бўлсангиз, янада яхши. Мен бунини шахсий тажрибамдан яхши биламан. Бундан ўттиз йил муқаддам ҳар кун кечқурун маърузанинг ёдланган матнини ўқирдим, ҳар бир тун ёзувли қоғозда адашиб қолмаслигим учун ёрдамга келар эди. Ёзувлар хат бо шининг биринчи сўзларидан иборат бўлиб, улар ўн учта — тахминан қуйидагича эди:*

Марк Твен *Бу туманда иқлим...*

Ўшанда шундай одат мавжуд эди...

Аммо Калифорнияда ҳеч ким эшитмади...

Бундай ёзувлар ўн учта эди. Улар маъруза режасини эс-латар, бирор нарсани туширибқолдирмасликка менга ёрдами тегарди. Аммо қоғозда бир-бирига ўхшаб кетар, сурат қиёфасини ҳосил этмасди. Мен уларни ёддан билардим, аммо кетма-кетлигини асло эслай олмасдим, шу боис доимо ол-димга бу ёзувларни кўярдим-у, вақти-вақти билан уларга кўз ташилардим. Бир кун уни қаергадир кўйдим, ўша оқшом мени қуриаб олган даҳшатни мутлақо тасаввур ҳам қилол-майсиз. Шундан кейин эҳтиёткорликнинг бошқача қандайдир усулини топиш кераклигини англадим. Ушбу ибора-ларнинг биринчи ўнта ҳарфини эсладим-у уларни сиёҳ билан тирногимга ёзиб, минбарга шу ҳолда чиқиб кетдим. Дас-таввал тирноқларимга тартиб билан қарадим, аммо кейин адашиб кетдим, қайси тирногимга қарашни билмай қол-дим, ўзимга ишончсизлик ортиб кетди. Фойдаланиб бўлга-нимдан кейин

тирноғимдаги ҳарфларни тилим билан ялаб тозалай олмайман-ку, гарчи бушончли усул бўлса-да, тинг-ловчиларнинг ҳаддан зиёд қизиқишларига муяссар бўлар-дим. Аслида шусиз ҳам тингловчиларнинг синчковлигини оширган эдим, уларга мен маъруза мавзусидан кўра ўз тир-ноқларимга маҳлиё бўлгандай туюлибди. Бир неча киши қўлларимга нима бўлганини сўрабқолди.

Ана шунда миямга суратлар асосида фикр юзага келди. Менингруҳий қийноқларим тамом бўлди. Икки дақиқа ичида мен олти тасвир чиздим, улар менинг ўн учта бошланғич ибораларим ўрнини ажойиб тарзда алмаштирди. Расмларни ишлаганим заҳоти бир чеккага ташладим, чунки ишо-нардимки, кўзимни юмиб, уни рўпарамда истаган пайтда кўра оламан. Шундай буён чорак аср вақт ўтди, ўша маъ-руза матни ёдимдан кўтарилиб кетганига ҳам йигирма йил бўлибди, аммо уни яна ўша расмлар асосида ёзишим мумкин — улар хотирамда қолган".

Бир куни менга хотира тўғрисида маъруза ўқишга тўғри келди ва кўпроқ шу бобда келтирилган маълумотлардан фойдаланишга ҳаракат қилдим. Расмлар кўринишида ало-ҳида ҳолатларни эсладим, кўз олдимда Рузвельтни тасав-вур этдим, у деразаси тагида оломон қичқириғи ва оркестр мусиқаси остида тарихни ўқиб ётарди. Кейин кўз ўнгимда овоз чиқариб ўқиётган Томас Эдисонни гавдалантирдим. Тингловчилар иштирокида тирноғидан сиёҳ билан ёзил-ганларни ўчираётган Марк Твенни ҳам тасаввур этдим.

Мен ушбу суратларнинг тартибини қандай эсладим? Ра-қамларига биринчиси, иккинчиси, учинчиси, тўртинчиси дебми? Йўқ, бу ҳаддан ташқари қийин иш бўларди. Рақам-ларни ҳам расмларга айланттирдим ва уларни расмлар би-лан биргаликда қўшиб олиб бордим. Масалан, «уан» (бир) сўзи «ран» (сакрамоқ) сўзи билан оҳангдош, шунинг учун мен ўз хонасида отга миниб, отда сапчиётган Рузвельтни кўз олдимга келтирдим. "Ту" (икки) сўзи "зу" (йиртқич бо-ласи) каби жаранглайди ва мен ҳайвонот боғида айиқ қафаси ичида туриб, гилос дарахтига қараб турган Эдисонни та-саввур этдим. "Зум" (уч) дарахтга ўхшайди ва мен дарахт-нинг ичида туриб, шеригига овоз чиқариб ўқиб бераётган Линкольнни кўз ўнгимда гавдалантирдим. "Фор" (тўрт) "дор" (эшик) сўзига жуда монанд: Марк Твен очик эшикка суя-ниб тингловчилар қаршисида тирноғидан сиёҳни ўчираёт-ган эди.

Ушбу сатрларни ўқиётганларнинг аксарияти мазкур ус-луб тутуруқсизликдан иборат экан-ку, деб ўйлайди. Бу тўғри, ана шунинг ўзи унинг мувафақияти сабабларидан бири ҳисобланади. Айнан шу ҳолати ва тутуруқсиз нарсалар осон эсга тушади. Агар мен мисолларимнинг тартибини рақам-ларга кўра эслашга уринсам, уларни тезгина чалкаштириб юборар эдим, аммо ҳозирги

баён этганим мутлақо бундай бўлмасди. Мен қачон учинчи бандни эсламоқчи бўлсам, ўзимдан дарахт тепасида ким турганди, деб сўрар ва кўз олдимда Линкольн гавдаланар эди.

Ўзимга қулайлик туғдириш мақсадида рақамларни бир-дан йигирмагача кўзга кўринадиган образларга, суратлар-нинг номини танлаб, жарангдор рақамларга айланттирдим. Агар сиз ярим соат вақт сарфласангиз, бундай рақамли суратларни эсга туширишда йигирмата фан рўйхатига эга бўласиз, фақат санаб кўрсатилганлардан бирини аниқ тар-тиб билан такрорлаш, шу билан бирга беихтиёр равишда, масалан, қайси фан саккизинчи, қайси бири ўн тўртинчи, қайсиси учинчи ва ҳоказо дейиш эсга келади.

Буларни ўзингизда санаб кўришга ҳаракат қилинг. Бал-ки, ҳеч нарса чиқмайди, деб ўйлашингиз мумкиндир, бари-бир бир уриниб кўринг. Кўп ўтмай одамларни ноёб хоти-рангиз билан қойил қолдирасиз ва ҳар ҳолда буни қизи-қарли, деб топасиз.

Бутун бошли китобни қандай ёд олиш мумкин?

Қоҳирадаги Ал-Азҳар университети дунёда энг йирик олий ўқув юртидир. Ушбу муассасада йигирма бир минг талаба таҳсил олади. Кириш имтиҳонида ҳар бир кирувчи-дан Қуръонни ёддан айтиб бериш талаб қилинади. Бу китоб ҳам тахминан Инжил каби ҳажмга эга бўлиб, уни овоз чи-қариб ўқишга уч кун вақт кетади!

Олим йигитлар деб аталувчи хитойлик талабалар айрим диний китоблар ва классик асарларни ёддан билишлари лозим.

Араб ва Хитой талабалари ишониш қийин бўлган бун-дай жасоратни амалга оширишни қандай уддалайдилар?

Такрорлаш воситасида, бу — эслаб қолишнинг иккинчи "табiiй қонуни"дир.

Сиз чексиз миқдордаги маълумотни етарли даражада тез-тез такрорлаб турсангиз, ёддаб ололасиз. Эслаб қолишни истаган маълумотларни такрорланг. Улардан фойдаланинг. Амалда татбиқ этинг. Ўзаро суҳбатларда янги сўзларни ишлатинг. Янги танишларнинг исмини тилга олинг, агар уларнинг номини эслашни хоҳласангиз. Кўпчилик олдида сўзга чиқишда гапирмоқчи бўлган ҳолатларни суҳбатларда эслаб туринг. Фойдаланишда ишлатилган маълумотлар хо-тирада жойлашиб қолади.

Қандай такрорлаш фойдали?

Шу билан бирга механик, кўр-кўрона ёдлаш керак эмас. Онгли такрорлаш, айрим ўзига хосликлар билан тегишли тарзда идрок қилиш — ана шулар биз учун жуда зарур. Масалан, профессор Эббингхауз ўз талабаларига эслаб қолиш учун маънога эга бўлмаган «декюс», «коли» каби сўзлардан иборат узундан-узун рўйхат берган ва ҳоказо. У талабалар уч кун ичида ўттиз саккиз марта такрорлагани-дан кейин бир кун ичида олтмиш саккиз марта такрорлаганида, нечта сўз ёдлаган бўлса, шунча ёдлай олишини би-либ олди. Бошқа руҳий тестлар ҳам айнан ана шундай на-тижаларни берди.

Бу хотирамизга доир ниҳоятда муҳим ихтиродир. Биз энди ўтириб такрорлайдиган киши ўз хотирасида уни токи мустаҳкамламас экан, агар такрорлаш жараёни онгли ра-вишда маълум вақт оралиғида ўтказилса, натижалари ту-файли қўлга киритилган самарага нисбатан икки барабар кўп вақт ва қувват сарфлашини биламиз.

Идрокнинг бу ўзига хослигини икки омил билан изоҳ-лаш мумкин:

Биринчидан, такрорлашлар орасида бизнинг онг ости бир-лашувимиз фикрлар, сўзлшувларни мустаҳкамлаш билан банд бўлади. Профессор Жеймс тўғри таъкиддаганидек, *"биз қишда сузишни, ёзда эса конькида учини ўрганамиз"*.

Иккинчидан, мия танаффус билан ишлаганда, хаддан зиёд оғирликдан толиқмайди. "Минг бир кеча" таржимони йи-гирма етти тилда худди она тилимиздай бемалол гапирган. Унинг ўзи эътироф этишича, тил ўрганиш ва уни амалиёт-га татбиқ қилишда ҳеч қачон ўн беш дақиқадан ортиқ бир-варакайига вақт сарфламаган, чунки *"бундан кейин ақл ўз бардамлигини йўқотади"*, дейди у.

Сўзсиз, бу далиллар қуршовида энди бирорта ҳам одам ўзини ақлли деб сўзга чиқиш қунигача ўз маърузасига тай-ёргарликни ташлаб қўймайди. Агар шунга ҳаракат қилса, хотираси ўз имкониятига кўра мажбуран фақат ярим тарз-да фаолият кўрсатади.

Биз қандай унутишимиз, эсан чиқаришни баён этиш хусусида талай қимматли ихтиролар қилинган. Кўп марта ўтказилган руҳий тадқиқотлар шуни кўрсатадики, биз даст-лабки саккиз соатда кейинги ўттиз кун ичидагига нисбатан кўпроқ унутар эканмиз. Ҳайратланарли даражадаги ўзаро нисбат! Шунинг учун бевосита биринчи ишга доир йиғи-лиш, ота-оналар уюшмаси аъзолари билан ўтказиладиган мажлис, клубдаги машғулотлар, бевосита кўпчилик олдида маъруза билан чиқиш қилинганида, далилларни яна бир бор эсланг, хотирангизни янгиланг.

Линкольн бу услубнинг аҳамиятини жуда яхши билар ва унга амал қилар эди. Геттисбергда унинг ҳузурида эъти-борли олим Эдвард Эверст сўзга чикқай эди. Линкольн унинг узундан-узок расмий маърузаси охирига етаётгани-ни кўриб, *"очиқдан-очиқ асабийлашди, у доимо бошқа но-тиқдан кейин сўзга чиқса, шундай бўлар эди"*. Шоша-пиша кўзойнагини тақиб, чўнтагидан кўлёмани олиб, хотираси-ни янгилаш мақсадида ўзича ўқишга тутинарди.

Профессор Уильям Жеймс яхши хотиранинг сирларини очади

Мана сизга эслашнинг иккита дастлабки қонуни. Аммо яна учинчи қонун — ассоциация ҳам бор (*ассоциация — тасаввур, ҳис-туйғу, фикр ва шу кабиларнинг бир-бирини эслатадиган ўзаро боғланиши маъносида*). У эслашнинг му-ҳим қисми ҳисобланади. Аслида унинг ўзи хотира механизминини изоҳлаб беради.

"Бизнинг миямиз, — деб доноларча фикр горитади про-фессор Жеймс, — ўзида, асосан, тасаввур, ҳис-туйғу, фикр-ни бир-бирига боғлашга хизмат қиладиган механизмдир... Фараз қилайлик, мен бироз вақт жимжит тураман, сўнгра буйруқ оҳангида: "Эсланг! Эслаб кўринг!" - деб айтаман. Хотиранингиз ана шу буйруққа бўйсунса-да, ўйлаш ҳаётин-гиздан қандайдир муайян манзарани гавдалантирадими? Йўқ, албатта. У фаолиятсиз қолаверади ва: "Мен аниқроқ қилиб, айнан нимани эслашим керак?" - деб сўрайди. Қисқаси, унга кўрсатма керак. Аммо мен унга: "Тугилган йилингиз санасини айтинг ёки нонуштада нима еган эдингиз, нота тартибини музиқа гаммасида айтиб беринг", десам, сизнинг хотира коби-лиятингиз зудлик билан талаб қилин-ган натижани беради, олинган кўрсат-ма хотиранингизнинг тўла-тўқис имкониятларининг жуда кенг захираларини маълум томонга йўналтиради. Бу кўрсатма сиз эслаган нарсалар билан чамбарчас боғлиқдир. "Тугилган куним санаси" деган сўз бевосита муайян ой, йил рақам билан ўзаро боғланади; "Бугунги нонушта" эса-ликларинингқаҳва ва қуймоқдан ташқари барча бошқа риш-таларини чийлабўтади, "музиқавий гамма" сўзи онгда бир-бирига до, ре, ми, фа, соль, ля, си, до билан қўшни сифатида мавжуддир. Аслида ассоциация қонунлари сизнинг фикрла-рингиз ҳаракатини бошқаради; ухаёлот, ташқаридан рўй берадиган ўзгаришларга асло берилмайди, онгда нимаики рўй берса, унда акс этмоғи керак, энди бўлажак акс этувчи эса аллақачон рўй бергани билан ўзаро алоқага киришади. Бу ниманики эсласангиз ҳам, нима ҳақида ўйласангиз ҳам барчасига тааллуқлидир. Машқ қилинган хотира ассоциа-циянинг ташкилий тизимига таянади ва унингюқори си-фати бу ассоциацияларнинг икки ўзига хослигига боғлиқ-дир: биринчидан, ассоциациянинг мустаҳкамлигига, иккин-чидан, унинг сонига.

Шундай қилиб, "яшии хотира сирин", бу турли хилдаги ва сон-саноқсиз ассоциацияларнинг, яъни биз эслашни хоҳ-лаган барча далиллар билан шаклланиши сиридир. Аммо ас-социациянинг далиллар билан шаклланиши иложини борича далиллартўғрисида кўпроқўйлашни англади. Қисқақилиб айтганда, ташқаридан бир хилдаги ахборотни олган икки кишидан қайси бири олинган маълумотни кўпроқ ўйласа ва улар ўртасида мустаҳкам алоқани ўрнатолса, у яшии хо-тирага эга бўла олади".